

CadillacNEWS

Kauden kasvo IV
Cisse "Hugo Del Monte" Häkkinen

Se eka Cadillac

Closest thing
to the "King" Elvis

Kuuban ikiliikkujat

Cadillac 1953 Convertible

Kuivajääpuhdistus

RATAPÄIVÄ Ahveniston moottoriradalla 4.9.2011

Katso lisää ja ilmoittaudu
www.cadillacclub.fi

Cadillac News nro 1/2011

ISSN 1237-7791

JULKAISIJA

Cadillac Club of Finland ry
c/o Sami Heteaho
Peukaloisentie 37, 01800 Klaukkala

PÄÄTOIMITTAJA

Jyrki J. Hytti
puh. 050 320 7940
cadillaclehti@gmail.com

ILMESTYMINEN

Lehti on Cadillac Club of Finland ry:n virallinen jäsenjulkaisu. Lehteä ei voi tilata, vaan se postitetaan kaikille jäsenmaksunsa suorittaneille CCoF:n jäsenille. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa (kevät, kesä, syksy ja talvi)

ILMOITUKSET/AINEISTOT

Lehden toimitukseen lähetettyjä kuvia voidaan käyttää myös yhdistyksen internet sivuilla. Lehteen tulevat artikkelit, ilmoitustilavaraukset ja -aineistot toimitetaan pääsääntöisesti sähköisessä muodossa osoitteeseen: cadillaclehti@gmail.com tai Jyrki J. Hytti, Pisanniitty 4 D 38, 02280 Espoo

Jos hyväksyttyä ilmoitusta ei tuotannollisista, toiminnallisista tai asiakkaasta johtuvasta syystä voida julkaista, CCoF ei vastaa ilmoittajalle mahdollisesti aiheutuvista vahingoista. CCoF:n vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta tapahtuneesta virheestä rajoittuu ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

Toimitus ei vastaa tilaamatta lähetetyistä aineistoista.

Seuraava numero ilmestyy viikolla 22

ULKOASU/TAITTO

Jyrki J. Hytti

KANNEN KUVA

Jyrki J. Hytti

Jyrki Advertising

Pääkirjoitus

Nyt on vauhti päällä!

Sami on aloittanut puheenjohtajana ja laittanut heti kunnon vauhdin päälle ja tapahtumia riittää.

Cadillac Clubille on viimeinkin löydetty sopivan sijainnin ja puitteet omaava omaava kohtaamispaikka ennen Stadin Cruisingia. Nyt on mukava tulla kauempaakin kun tietää mistä tutut tai tulevat sellaiset löytyvät helposti. Aloituspaikkana toimii 1.4.2011 alkaen Ravintola Gringos Locos Helsinki, Kishallin päädyssä, osoitteessa Mannerheimintie 17. Cadillac-merkkiset autot voi parkkeerata ravintolan edessä oleville parkkipaikoille, jotka normaalisti ovat liikuntaviraston käytössä. Gringos Locosin edessä olevien paikkojen täytyttyä, lisätillaa löytyy Mäntymäen kentältä.

Toivottavasti ollaan sankoin joukoin liikenteessä, tavataan vanhoja tuttuja ja tutustutaan uusiin kasvoihin. Lähdetään sieltä sitten yhdessä cruisailemaan keskustaan päin.

Syksyllä on tulossa

ensimmäistä kertaa klubin järjestämä ratapäivä joka pidetään 4.9. Ahvenistolla. Tarkoituksena on saada paikalle iso joukko Amerikan autojen ja mottoripyörien harrastajia kokeilemaan radalla ajamista. Lisää tietoa tapahtumasta löytyy klubin nettisivuilta www.cadillacclub.fi ja sieltä voi myös kätevästi ilmoittautua tapahtumaan.

Klubilla on

kaksi joukkuetta osallistumassa Spinneri 200 Endurance -kisaan joka ajetaan la. 23.4. heti American Car Shown jälkeen klo 17.30 alkaen Kart'in Clubin upealla radalla Käpylässä, Koskelantie 39. Kaikki joukolla mukaan kannustamaan klubilaisten joukkeit voittoon!

Summer Meet

pidetään tänä vuonna 10.-12.6. Lomasäkyllä nimisessä paikassa joka nimensä mukaisesti löytyy Säkylästä. Siihen on ilmoittautumisaika parhaillaan menossa ja paikkoja vielä jokunen jäljellä, joten kiirettä pitäen saatat vielä ehtiä mukaan.

Se on mitä mainioin tapahtuma juuri uusia jäseniä ajatellen, pääsee luontevasti porukkaan sisään ja meno perinteisesti sopivan letkeää.

American Car Show

on tulossa ja klubilla on siellä iso ja näyttävä osasto, tervetuloa käymään. Sieltä saat lisää tietoa klubin tämän vuoden tapahtumista ja voit kätevästi samalla ilmoittautua niihin.

Ja muistakaa käydä netissä klubin sivuilla, sieltä löytyy aina viimeisimmät tiedot tapahtumista yms. www.cadillacclub.fi

Terveisin Jyrki J. Hytti

BOOT FACTORY ON NIMESTÄ HUOLIMATTA 30 VUOTTA TOIMINUT KOTIMAINEN PERHEYRITYS. BOOT FACTORY VALMISTAA KAIKKI SAAPPAINSA KOTIMAISISTA NAHOISTA (LAPIAN NAHKA) SUOMALAISELLA TYÖVOIMALLA PÄÄASIASSA SUOMALAISILLE.

LESTIT JOILLA SAAPPIAT VALMISTETAAN ON VUOSIEN VARRELLA KEHITELTY SUOMALAISEEN JALKAAN VAIKEAMMISSA TAPAIN- SSISSA VALMISTAMME MITTATILUKSENA SAAPPAIDEN KÄYTTÖ- IKÄ ON 10-15 VUOTTA.

OSTAESSASI COBRA-BOOTSIT ANNAMME TUOTTEILLE KUNNON TAKUUN, KOSKA VALMISTAMME NE ITSE JA TIEDÄMME NIIDEN VALMISTUKSESTA KAIKEN.

SÄHKÖPOSTI: LAHJE

<p>COBRA BIKER MUSTA 240€ Koot: 38-47</p>	<p>COBRA BIKER JAC 240€ Koot: 38-47</p>
<p>COBRA BIKER HOOK 255€ Koot: 38-47</p>	<p>COBRA HOOK PILOTTI 255€ Koot: 38-47</p>
<p>COBRA I DINGO 235€ Koot: 38-47</p>	<p>COBRA I LIEKKI 285€ Koot: 38-47</p>
<p>COBRA II MUSTA 235€ Koot: 38-47</p>	<p>COBRA II LIEKKI 285€ Koot: 38-47</p>
<p>COBRA III TAB 235€ Koot: 38-47</p>	<p>COBRA IV MUSTA 245€ Koot: 38-47</p>
<p>COBRA IV MEXICO 245€ Koot: 38-47</p>	<p>COBRA IV LIEKKI 285€ Koot: 38-47</p>

**Perehdymme kuivajää-
puhdistuksen saloihin
sivulla 28**

Tässä numerossa

Puheenjohtajalta 5
Cadillac Clubin yhteistyökumppanit 6
Kauden kasvo IV - Cisse Häkkinen 8
Dubai Emirates Classic Car Show 13
Se eka Cadillac 14
Closest thing to the "King" Elvis 16
Kuuban ikiliikkujat 18
Cadillac Series 62 Convertible 1953 22
Lumeton hiihtoloma Amerikan tyyliin 26
Terveisiä Jyskästä 27
Kuivajääpuhdistus 28

Cadillac Club of Finland ry JOHTOKUNTA 2011

PUHEENJOHTAJA

Sami Heteaho, 040 581 1089
sami.heteaho@pp.inet.fi

VARAPUHEENJOHTAJA

Jukka Tikkinen, 0400 475 093
jukka.tikkinen@netsonic.fi

RAHASTONHOITAJA

Mika Salonen, 041 501 6931
mikaw.salonen@elisanet.fi

SIHTEERI

Nina Fors, 050 536 7047
ninni.fors@gmail.com

WEBMASTER

Sami Heteaho
sami.heteaho@pp.inet.fi

JÄSENET

Tarja Naskali, 040 530 7948
tarja.naskali@luukku.com

Timo Huupponen, 050 336 1190
timppa.huupponen@netti.fi

Kari Reiman, 050 572 7996

Ari Naskali, 040 538 9855
ari.naskali@luukku.com

CadillacNEWS

Puheenjohtajalta

Kiitän heti alkuun Cadillac Clubin hallitusta luottamuksesta allekirjoittanutta kohtaan, sekä erityisesti edellistä puheenjohtajaa Jukka Tikkistä, joka hieman silottelee tietä toimimalla varapuheenjohtaja vielä vuonna 2011.

Nämä ensimmäiset kolmisen kuukautta ovat vierähtäneet nopeasti tutustuen samalla syvällisemmin CCOF:n historiaan ja hahmottaen sen tulevaisuutta yhdessä hallituksen jäsenten ja muiden clubilaisten kanssa.

Ajatukset alkavat nyt olla kirkkaina ja vuoden 2011 teemat kattavat seuraavat kolme aluetta:

1) Viestinnän ja vuorovaikutuksen osalta on selkeä tavoite taata jäsenistölle parempi näkyvyys siihen mitä clubissa tapahtuu. Cadillac News julkaisun lisäksi tulette jatkossa näkemään clubin nettisivuilla "Johtokunnalta" -osiossa kuukausittain muutaman rivin päivityksen keskeisistä työn alla olevista teemoista. Toisena keskeisenä teemana viestinnän suhteen varmistetaan, että jatkossa ry:n toiminnan keskeiset asiat kuten tilinpäätökset, toimintasuunnitelmat jne. ovat jaossa etupainotteisesti, että jokainen jäsen varmasti saa kokouksessa tuotua äänensä kuuluviin.

2) Toiminnan suunnittelun osalta johtokunta työstää karkeasti noin 24 kuukautta kattavaa raamia, jota päivitetään vuosineljänneksittäin. Tuohon raamiin kytketään clubin tapahtumat, uudet hankkeet, sekä niin kuin tavallista, budjetti toiminnalle. Tämä siksi, että suunnitelmat, haaveet ja todellisuus yhtyvät mahdollisimman hyvin.

3) Yhteistyökuviota yritysten, yrittäjien ja yhdistysten kanssa tulee johtokunta muuttamaan lähestymistapaa merkittävästi, eli siirrymme pois perinteisestä "mainos lehteen ja otetaan yhteyttä vuoden päästä" -mallista aitoon yhteistyömalliin. Niin nykyisten kuin tulevienkin yhteistyökumppaneiden kanssa perusta rakennetaan jatkuvan vuorovaikutuksen keinoin. On myös tärkeää dokumentoida clubin ja yhteistyökumppaneiden tavoitteet niin, että sovittua toimintamallia on helppo ymmärtää, jatkaa ja kehittää vaikka yhteyshenkilöt välillä vaihtuisivatkin.

Yllämainitun aidon vuorovaikutusmallin avulla voimme alkaa rauhassa rakentamaan pitkäkestoisia yhteistyömalleja, eikä meidän clubilaisten tarvitse ryntäillä stressaantuneena ennen joulua "kolkuttamassa ovia" vaan voimme keskittyä hyvillä mielin niiden postikorttien rustaamiseen puolin ja toisin, eikä näin?

Kevään näyttelyiden valmistelu on myös täydessä vauhdissa ja siltä osin asiat alkavat olla aika lailla paketissa. Työstämme myös aivan uudenlaista tapahtumaa parhaillaan, eli CCOF Ratapäivää joka pidetään Ahvenistolla sunnuntaina 4. syyskuuta. Tämän tapahtuman menestyksekkääseen läpiviemiseen tulemmme tarvitsemaan todella runsaasti clubilaisia vapaaehtoistoimiin.

Olettehan muuten huomanneet, että clubin nettisivujen galleriaan on viety valtava määrä kuvia menneiltä vuosilta? Allekirjoittanut toivoo edelleen vastaanottavansa kuvia missä tahansa muodossa erityisesti liittyen clubin varhaisiin vuosiin historian eheyttämiseksi.

Mukavaa ajokelien odotusta!

Sami

Ps. Muistakaapa käydä vilkaisemassa huhtikuussa ensimmäisen kerran "Johtokunnalta" -osiota netissä.

Cadillac Club of Finland ry, yhteistyökumppanit

Autofit Latokaski: Autohuolto/-korjaamo Espoon Latokaskessa ST1 huoltoaseman yhteydessä. Kaikkien merkkien huollot ja korjaustyöt asiantuntemuksella

Boot Factory Oy: Käsintehdyt kotimaiset saappaat ja western bootsit Helsingin Konalasta, Suomalaista käsityökulttuuria yhdessä sen parhaista muodoista

Chicos: Amerikan parhaista paloista pääset nauttimaan lähimmässä Chico'sissa, kun maut ja aromit kiidättävät sinut halki mantereen kaikissa Chicos ketjun 16:sta ravintolassa

Gringos Locos Helsinki: Salaperäisen Juanitan emännöimä viihtyisä, Töölön Kisahallin päädyssä sijaitseva 200-paikkainen tex mex-ravintola. Kesäkaudella janoisia ja nälkäisiä asiakkaita palvelee lisäksi 200-paikkainen upea kesäterassi. Cadillac Clubin cruisingillat alkavat täältä.

Huulaaki Ay: Etelä-suomen alueella toimiva perheyryitys, jonka palveluihin kuuluu erilaiset kiinteistöhuollon toimet (puiden kaadot, lumien pudotukset. työn suorittamista varten tarvittavat liikennejärjestelyt, kulkuesteet yms. ammattitaidolla.

Jami's Mark Oy: Kaikki PR-tuotteet yrityksille ja yhteisöille Jami's Mark'in kautta. CCOF luottaa pääosin Jamin laajaan tarjontaan.

Jyrki Advertising

K&K Kivinen Oy: 1993 perustettu perheyryitys, joka keskittyy matkailuvaunujen, -autojen, sekä peräkärryjen myyntiin. Peräkärryissä useampi malli vuokrallakin ja autotrailereista löytyy isot koot ja painoluokat myös USA autojen kuljetukseen.

Kiinteistöhuolto J. Tikkinen Oy: Huollot, Siivoukset, Tuuraukset, Lumiurakointi. Päivystys 24h. Museokatu 42, Helsinki

Lounais-Suomen Kuivajääpuhdistus: Pintaa vahingoittamatta sooda, kuivajää ja höyrypuhdistusta.

Metro-Auto Oy, Helsinki: Merkittävältä autoalan toimijalta laadukkaat korjaamo- ja huoltopalvelut Cadillac autoihin.

Parttiputki Oy: Yritys suorittaa ammattitaidolla LVI-asennukset ja saneeraukset. Toimintaamme kuuluu öljylämmitys- ja kaukolämpölaitoksien urakointi.

Presco Oy: Viimeistelytuotteita huippuammattilaisille. Presta™:n etuna on puolen vuosisadan kokemus autokemikaalien valmistuksessa. Nämä korkealuokkaiset tuotteet ovat ihanteellinen valinta tämän päivän edistyneille yksikerros- ja kirkaslakkapinnoille.

Soul Kitchen: Helsingin Kalliossa sijaitseva 100-paikkainen Soul Kitchen on verraton vaihtoehto illanviettoon, seurusteluun ja nautiskeluun.

Spiderproduct: Tarjoaa markkinointiviestinnän ammattilaisille tapahtumamarkkinoinnin työkaluja vaikka avaimet käteen periaatteella. Liput, printit, bannerollit tai vaikka kokonaiset ständit

The Official Elvis Fun Club of Finland: Hengenheimolaisia, Cadillac meets Elvis

Uudenmaan Rakentajapalvelu Oy: Nopea ja edullinen LVI-asiantuntija ja erikoisliike Nurmijärven Klaukkalassa. Varastostamme, maanrakennustarvikkeet, lvi-alan tuotteet, ammattilaisen työkalut.

V8 Magazine: Pitkäaikainen yhteistyökumppani, jonka julkaisun parissa suurin osa clubilaisista on varttunut.

Verhoomo Prima: Kun laatu ja tyyli ratkaisevat tiedämme mihin kääntyä

Yrityspalvelu Mestarit Ky: Majoituspalvelua komennusmiehille.

Zetor: Traktormiästen ja -naisten legendaarinen kantapaikka Helsingin keskustassa.

Cadillac Clubin uusi tunnus

Uusi tunnus otetaan käyttöön kevään tapahtumien myötä. Uudella tunnoksella tavoitellaan hieman nykyaikaisempaa ja Clubin uudistumista kuvaavaa otetta. Tunuksen on suunnitellut Janne Kutja.

Cruising uutisia!

Cadillac Club of Finland ry:n Stadin Cruisingin aloituspaikkana toimii 1.4.2011 alkeen, Ravintola Gringos Locos Helsinki osoitteessa Mannerheimintie 17.

Cadillac Club viimeinkin löydetty sopivan sijainnin ja puitteet omaava omaava kohtaamispaikka ennen Stadin Cruisingia. Nyt on mukava tulla kauempaakin kun tietää mistä tutut tai tulevat sellaiset löytyvät helposti.

1.4.–2.9. välisenä aikana jokaisen kuukauden Cruising-perjantaina treffit Gringos Locosissa Mansku 17 (Kisahallin pääty) klo 18 alkaen.

Kuukauden ensimmäiset perjantait vuonna 2011: 1.4. -> 6.5. -> 3.6. -> 1.7. -> 5.8. -> 2.9.

Cadillac merkkiset autot voi parkkeerata edessä oleville parkkipaikoille, jotka normaalisti eivät ole vapaasti käytössä. Gringos Locosin etualalla olevien paikkojen täytyttyä lisätilaa löytyy Mäntymäen kentältä.

Toivottavasti ollaan sankoin joukoin liikenteessä, tavataan vanhoja tuttuja ja tutustutaan uusiin kasvoihin. Lähdetään sieltä sitten yhdessä cruisailemaan keskustaan päin.

Jäsenet toki tervetulleita paikalle muullakin kalustolla varsinkin kun on vielä näin talvisen oloista, mutta parkkipaikka edessä on vain Cadillac-merkkisille ja muut merkit parkataan Mäntymäen kentälle.

CCOF ja Gringos Locos Helsinki yhteistyöstä tarkemmin paikan päällä perjantaina.

Lisäopastusta paikan päällä, onhan tämä se ensimmäinen kerta.

Clubi ajaa kilpaa!

23.4. ajetaan Spinneri 200 Endurance heti American Car Shown jälkeen. Tämä Spinneri Magazinen järjestämä kilpailu on toimii samalla hyvin epävirallisena merkkikerhojen välisenä mestaruuskilpailuna, jossa Cadillac Clubillakin on oma joukkueensa puolustamassa merkin kunniaa. Kakkos-timinä toimii Cadillac Serkusten joukkue.

Cadillac Clubin lisäksi kisaamassa ovat Amerikanauto kerhoista mm. Corvette Club of Finland, Classic Chevrolet Club of Finland, F-Body Club of Finland jne. joten kannattaa tulla isommallakin joukolla kannustamaan meidän clubin joukkueita voittoon.

Kisa on nimensä mukaisesti 200 kierroksen mittainen ja kestää aikajoinen n. kaksi tuntia. Joukkueet ovat nelimiehiisiä, joten väliin tulee sopivasti varikkokäyntejä kilpailua värittämään.

Kilpailu ajetaan Kart'in Clubin upealla radalla Koskelantie 39, Helsingissä. Kannattaa tulla tutustumaan paikan päälle.

Kauden kasvo IV

Cisse "Hugo Del Monte" Häkkinen

"Se ei ole mies eikä mikään, joka ei Caddyllä aja!"

Cisse on selkeästi omimmillaan juuri tässä kuvassa. Tämä kuva Hurriganesista on monen mielestä paras heti sen kuuluisan Road Runnerin kansikuvan jälkeen. Kuva Suosikin kuva-arkistot.

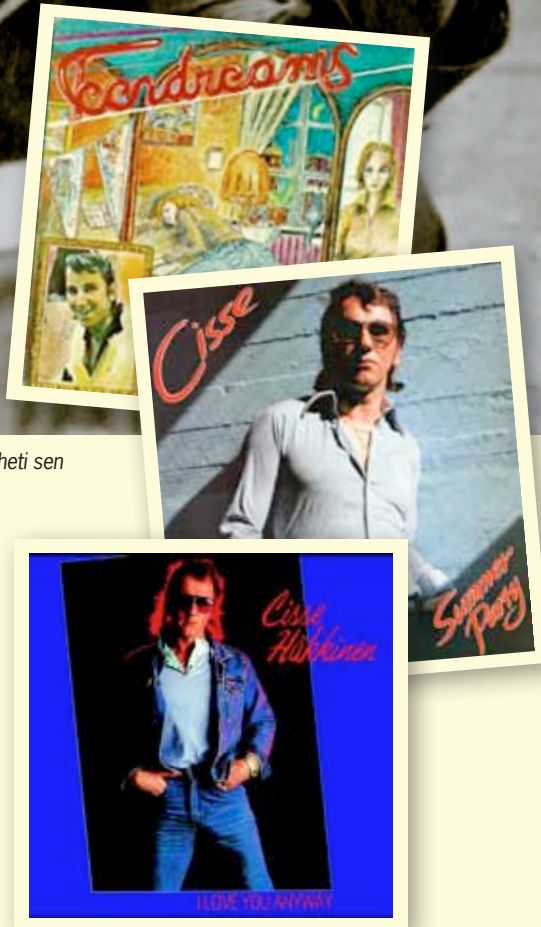
Cissen soololevyt

Cissen ensimmäinen soololevy oli Teendreams joka julkaistiin vuonna 1976. Teendreams oli vähän aikaa jopa Suomen myydyin albumi. Albumin kappaleet koostuvat pääasiassa 1960-luvun rock - ja poplauluis- ta. Levyllä esiintyvät: Cisse Häkkinen - basso & laulu, Ande Päiväläinen - rummut, Eero Lupari - kitara Hillel Tokazier - koskettimet, Anna ja Muska Babitzin - taustalaulu

Cissen toinen soololevy oli Summer Party vuodelta 1979, se ei kuitenkaan yltänyt aivan samanlaiseen menestykseen kuin ensimmäinen. Levyllä esiintyvät: Cisse Häkkinen – basso & laulu, Ronnie Österberg – rummut, Ille Kallio – kitara, Hillel Tokazier – kosketinsoittimet

Cissen kolmas ja viimeiseksi jäänyt sooloalbumi oli nimeltään Love You Anyway ja se julkaistiin vuonna 1985. Menestys ei ollut kovinkaan suurta, joskin sillekin löytyi oma vankka kannatajakuntansa. Levyllä esiintyvät: Cisse Häkkinen – basso ja laulu (2. kitarasoolo Pink Cadillacissa), Tomi Parkkonen – rummut, Albert Järvinen – kitara, Paavo Maijanen – taustalaulu, Pentti Lahti – puhaltimet

"Se ei ole mies eikä mikään, joka ei Caddyllä aja!" Näin pontevasti lausui muusikko Cisse Häkkinen vastaanottaessaan Cadillac Club of Finlandin kunniajäsenyyden Hämeen Linnassa huhtikuussa 1990. Seuraavassa paneudummekin tämän nauravaisen Cadillac-miehen vaiheisiin. Hänen syntymästään tuli tammikuussa kuluneeksi 60 vuotta.

Oon aina halunnut rock-tähdeksi

Hugo Christer "Cisse" Häkkisen musiikillinen ura alkoi jo varhain 60-luvulla Pohjois-Haagassa. Kouluaika kului intensiivisen opiskelun sijaan kitaralla komppaillen ja laulunsanoja kirjoitellen. Ensimmäisiin bändeihin lukeutui The Coyotes, jonka kanssa Cisse pääsi heinäkuussa 1965 Suosikin kanteenkin. Coyotes ehti jopa tehdä yhden levytyksenkin "Angela / Go Home Sweet", mutta Cisse ei kuitenkaan soita tällä sinkulla. Seuraavana oli vuorossa Kenneth -veljen kanssa pystyyn pistetty varsin lyhytaikainen Mr. Five, joka ammensi esikuvastaan Dave

Clark Fivestä. Parina kesänä tämän jälkeen Cisse soitteli Linnamäellä Rondo Fourissa ihan hauskanpitopohjalta. Näihin aikoihin Häkkinen myös työskenteli silloisessa Helsingin Kaupungin ulkoiluvirastossa. Kesät menivät futiskenttiä kalkiten ja talvella jäädytettiin luistelupaikkoja. Työn ohessa Pirkkolan urheilupuistosta löytyi muutamaa vuotta myöhemmin myös Cissen tuleva vaimo Sirpa "Siru" Vaahtera.

Edellinen tyttöystävä oli suhtautunut hiukan nuivasti Cissen soittoharrastukseen, joten hän olikin tiedustellut Sirulta, että eihän tämä koskaan kieltäisi soittamista. "En tietenkään" oli

vastaus kuulunut ja seuraukset jäivät Suomen rock-historiaan.

Hugo Del Monte

Rondo Fourin raunioille oli kasattu raskaampaa rockia soittava Incense, jossa Häkkinen soitti edellisten bändiensä tapaan komppikitaraa. Bändin solistina toimi jo tuolloin karismaattinen ja määrätietoinen Remu Aaltonen. Remu muisteli Cissen tapaamista tähän tyyliin: "Cisse oli sellanen väripilkku, aina kun mä näin sen, nii se nauro. Sit ku se tykkäs vielä ketsupista, niin siit tuli Montte – Hugo Del Monte.

Incense toimi kiivaasti kesänajan 1969, muun muassa osallistuen Helsingin Jäähallissa pidettyihin paikallisbändikilpailuihin. Kilpailun tulos ratkaistiin huutoäänestyksellä ja yhtye palittiin esiintymismatalla Tukholman Gröna Lund -huvipuistoon. Menestyksestä huolimatta Incense hajosi vielä saman vuoden aikana Remun lähdettyä mukaan Lido Salosen perustamaan Kalevalaan.

Seuraavana vuonna tuli Häkkisen vuoro vetää armeijan harmaat niskaan. Santahaminan varuskunnan tupaan numero kuusi tuli myös Pekka "Albert" Järvinen, joka muisteli Cissen tapaamista näin: "Oltiin siinä jätkien kans tuvassa ja ihmeteltiin vähä, että mitä tää homma on. Tukansa pois ajanut Cisse tuli viimeisenä tupaan ja kajautti: -Moi, mä oon Cisse Häkkinen! Se oli ottanut kitaran mukaan ja soittanut jo Rondossa ja vaikka missä. Sillä oli nimeä jo silloin.

Vuoden mittainen palvelusaika sujuikin filmilähetä Häkkiseltä komennuskomppaniassa moitteitta. Hänen tehtäviinsä kuului varusmiesten elokuvateatterin konehuoneen hoitaminen ja filmien vaihtaminen. Vapaa-ajalla Cisse soitteli mieluusti kitaraa kuivaushuoneessa Järvisen kanssa, treenaten samalla yhä hurjempia koreografioita. Intissä Cisse oli kertonut kaverilleen hankkivansa jenkki-auton ja soittavansa Aben kanssa samassa bändissä vielä joskus. Näin kävikin pyörremyrskyn puhaltessa Cissen elämän uuteen uskoon syksyllä 1971.

Hurriganes

Kun Remu Aaltonen vapautui "linnakkeesta" 1971, hän oli saanut kuulla saaneensa kenkää Kalevalasta. Aaltonen ei tästä masentunut, vaan päätti näyttää Saloselle ja kumppaneille, mistä päin tuuli puhaltaa. Tästä alkoikin tuulen suuntaa haistelemalla uuden bändin kokoaminen. Cisse oli kuullut Remun suunnittelevan bändiä ja niin-pä hän olikin soitellut päivittäin ja tiedustellut, olisiko hän kokoonpanossa mukana. Hänellä oli edelleen vain yksi haave: tulla rock-tähdeksi.

Remun löydettyä uuden bändinsä kitaristiksi vain 16-vuotiaan Ilkka "Ile" Kallion, hän pyysi nuorukaisen päiväksi luokseen käymään läpi uuden bändin sotasuunnitelmaa. Ilen saavuttua kämpille, kävi kuitenkin ilmi, ettei hänellä ollut kitaraa. Kitaratonta kitaristia hetken aikaa ihmeteltyään Remu oli soittanut Cisselle, josko hän lainaisi kitaraa uudelle pojalle. Cisse oli tapansa mukaan saapunut paikalle kitaran kanssa heti puhelimen sulkeuduttua ja jäänyt sohvalle ihmettelemään kaksikon jamittelua. Muutaman biisin jälkeen oli rumpujen takaa kuulunutkin tokaisu: "Rupee sä skulaa beisi!". "Emmä oo koskaan soittanu bas-soo", oli Häkkinen aluksi yrittänyt puolustautua,

Cissen ensimmäisen soololevyn, Teendreamsin julkaisun jälkeen Cisse poseerasi 1976 komeasti Suosikin kanssa. Tukka oli hienosti, ranteessa kiilteli viimeistä huutoa oleva digitaalikello ja mikä parasta aurinko paistaa ja mies nojailee rennosti omaan Cadillaciin kotimaisemissaan Haukilahden rannassa Espoossa. Se oli sitä aikaa kun Suosikin kanteen pääseminen tarkoitti, että nyt on oikeesti iso stara.

Tämä ansiokas Hurriganes -kirja on musiikin monitoimimiehenä tunnetun Honey Aaltosen käsialaa. Jos ei vielä hyllystä löydy niin kannattaa ehdottomasti hankkia. Kansikuvassa Cissen '54 Cadillac AN-160, sama auto joka esiintyy myös Hurriganesin legendaarisimman LP:n Road Runnerin kannessa. Nämä molemmat kuvat ovat saman kuvaajan, eli Risto Vuorimiehen käsialaa.

Risto Vuorimieheltä, Henrik Schüttiltä ja Ben Kailalta on myös ilmestynyt upea kirja: Ganes - Valokuvia Hurriganesista. Nimensä mukaisesti kirja sisältää upeita kuvia Hurriganesista vuosien varrelta.

johon Remu oli tokaissut vain: "Vittu se mitään haittaa! Vedät vaan niin kuin sun sydän sanoo." "Niin mä sitten tein, ja oon tehny siitä asti", totesi Häkkinen instrumentin vaihdoksesta myöhemmin.

Tästä alkoi kolmikon tiukka puurtaminen. Keikkoja tehtiin aluksi jopa kolmen keikan päivävahtia ja ohjelmisto oli vielä aika hajanaista. Setissä saattoi olla monia minuitteja pitkiä blues-jameja Kalevalan tyyliin ja mitä ihmeellisimpiä instrumentaaleja, joihin Häkkinen ansiokkaasti improvisoi lapsuuden inkkari- ja länkkäreikeistä tuttuja huudahduksia. Hurja kolmikko äänesti nimekseen 60-luvun instrumentaalibändi Johnny & The Hurricanesin hengessä valitun Hurriganesin. C-kirjain vaihtui G-kirjaimeen, koska siinä oli "enemmän jytinää, teksasii", kuvasi Cisse myöhemmin.

Tyyli on tärkein

Bändin pitää olla enemmän kuin osiensa summa, kuuluu vanha sanonta. Alusta asti oli siis selvää, että Hurriganesin tuli muodostaa kolmen erilaisen tyylin ryhmä, joille jokaiselle olisi omat ihailijansa. "Fritsulinat ja eläkeläisen tukka vittuun", komensi johtaja Aaltonen Cisseä heti alkumetreillä. Cisselle nuoruudessa tyyppillinen hypähtelevä kävelytyyli oli myös myrkyä Remulle. "Polvee vähä koukkuun ja sillei cowboy-tyyliin. Jengin pitää sävähtää ku sä tuut vastaan", kuului Remun ohjeistus kävelystä. Vaatteet haettiin alusta pitäen Masse Majavan perustamasta ja johtamasta Beaver Jeans -myymälästä. Beaver's oli roudannut jenkeistä kaikenlaista käytettyä nuorisovaatetta ja US Armyn ylijäämää. Näistä konteista Hurriganes pääsi kuorimaan kermat päältä ja pian

olikin koko bändillä varsin huomiotaherättävät kostyymit.

Ilen jäädessä keräämään vielä voimiaan keväällä 1972, hänet korvasi Remun vanha bändikaveri ja Cissen armeija-ajoilta tuttu Albert Järvinen. Aika sisäänpäin kääntynyt, savuke suupielessään joskus jopa selin yleisöön päin soittava kitaramestari Järvinen lisäsi entisestään Hurriganesin salamyhkäisyyttä ja tarunhoh- toisuutta. Järvisen tultua bändiin myös bändin materiaali alkoi pikkuhiljaa selkiytyä 50- ja 60-lukujen rock'n'roll-musiikkiin. Järvisen taiteellinen lahjakkuus alkoi näkyä myös bändin ulkoasussa hänen valmistaessaan Cisselle näyttäviä esiintymisasuja. Muun muassa erittäin tiukkoja glitterhousuja sai olla korjaamassa Järvisen työhuoneessa joka sunnuntai, kun ne repesivät harrastajien "ottaessa polvee", eli laskeutuessa selälleen soittamaan viikonlopun keikoilla.

Cissen '54 Cadillac herää henkiin!

Cissen '54 Cadillac on sittemmin kiertänyt maata, mutta on nyt päätynyt osaaviin käsiin. Auton nykyiseltä omistajalta tulikin viestiä ja kuvia AN-160 nykytilasta.

"Auto on ollut nyt meidän omistuksessa syyskuusta 2009 alkaen. Rakennussarjaan kuului auto, vaihteisto, moottori osina ja 32 laatikollista osia. Pikkuhiljaa osat ovat paikkansa löytäneet...taitaa jotain jäädä ylikin.

Tämän piti olla yhden talven projekti eli ajossa jo keväällä 2010. Ei sitä näköjään ikinä opi, ettei nämä aikataulut tule pitämään paikkaansa tässä harrastuksessa.

Ulkoinen kunto on aivan sama kuin noin 30 vuotta sitten auton jäädessä purettuna "telakalle". Tarkoitus ensi alkuun onkin ollut vain saada auto ajokuntoon, maalauksesta ym. pienistä kauneusvirheistä välittämättä esim. keulamerkin muovivaa- kuna puuttuu (ja on halpa).

Nyt on kone kasattu, vaihteisto remontoitu, jarrut uusittu (kaksipiirisiksi), rikoit lasit vaihdettu uusiin, konehuonetta vähän siistitty, pakoputkistot jne.

Seuraavaksi olisi tarkoitus nostaa keulan pellit ja konepelti paikoilleen. Tuon jälkeen saisin jäähdytysjärjestelmän täytettyä...ja sitten sään sallies- sa voisi kokeilla liikkuko tuo eteen ja taaksepäin...ja vielä jos jarruilla pysähtyisi niin olisi kiva ylläri! Tänä kesänä olisi joka tapauksessa tarkoitus ottaa auto liikenteeseen."

Rock'n'Roll liikkuu Cadillacilla

Häkkinen ollessa Beaver's-kaupassa töissä Masse Majava oli kertonut hänelle Munkkivuoressa kaupan olevasta '54 Cadillacista. Kyseinen Cadillac oli tullut Suomeen muuttoautona Kaliforniasta merikapteeni Alfred Boströmin toimesta ja rekisteröity 15. toukokuuta 1963 tunnuksella AN-160. Boström ajeli Cadillacillaan kymmenisen vuotta, jonka jälkeen auto kulkeutui, niin ikään Munkassa asuvalle evp. majurille.

Sirpa Häkkinen päiväkirjan mukaan Cisse hankki Cadillacin 15. syyskuuta 1973 eli hiukan Hurriganesin esikoisalbumin Rock'n'Roll All Night Longin ilmestymisen jälkeen. Cisse hankki Caddy'n aluksi kimpassa Remun kanssa. Yhteis- omistusta lienee kestänyt reilun kuukauden, sillä auton rekisteripaperit kertovat sen siirtyneen muusikko Christer Häkkinen omistukseen 24. lokakuuta 1973. Caddy oli ostohetkellä ikäisekseen loistavassa kunnossa. Cisse itse muisteli ostopäätöksen tekoa tähän tapaan: "Ajattelin, että Hurriganesin pitää liikkuu Cadillacilla ja sit kun se oli vielä viislononen, eli vuodelta jolloin Rock 'n' Roll oli syntynyt."

Cadillac oli Häkkisellä aluksi aivan normaali- lissa päivittäisessä käytössä. Sirpa Häkkinen muisteli myöhemmin: "Vierastin isoa rohjoa autoa aluksi, kun ei kokemusta ollut juuri muusta kuin Kupla-Volkkarista ja Cissen Ministä. Loppujen lopuksi kuitenkin tykäsytyn vanhaan Caddyyn aika lailla. Se oli todella hyvä ajaa".

Myös lähiseudun keikat hoidettiin näyttävästi Caddylla ja osa kamoistakin kulki perässä olleella Hurriganes-peräkärryllä. Auton ostopäivänä keikalle mennessä oli tullut tarvetta tankata tuore hankinta. Aikataulu oli ollut tiukka ja Cadillacin polttoaineen täyttöluukku ei ollut löytynyt mistään. Remu oli jo meinannut hiihtyä totaalisesti, jolloin Järvinen oli keksinyt: "Katsotaan ohjekirjasta! Se on varmaankin hanskalokerossa." Ja niinhän se oli ollutkin. Siellä oli lukenut, että toista takavaloa kun painaa, niin se pomppaa ylös ja bensakorkki paljastuu. Häkkinen oli tehnyt työtä käskettyä, ja niin oltiin saatu Caddy'n kolo täyteen rientolientä matkan jatkumisen takaamiseksi.

Cissen hyvä ystävä Hannu Suvioja muisteli, että noihin aikoihin bändillä saattoi olla kaksi-kolme keikkaa illassa Uudellamaalla. Ilen esiintymisen jälkeen hän saattoi vielä ajaa Caddylla Häkkinen ja Järvisen kera tulevien vaimojen johonkin Keski-Suomeen mökille vapaata viettämään.

Roadrunner

Hurriganesin levy-yhtiöön Love Recordsiin oli saapunut avuksi englantilainen musiikkituottaja Richard Stanley. Stanley oli saanut Loven katalogin, jotta voisi valita, minkä bändin kanssa haluaisi alkaa työskennellä. Tuotoksien seasta oli noussut muita paremmin esille Hurriganesin Rock'n'Roll All Night Long. Niinpä Stanley suuntasi bändin keikalle sunnuntaina 14.7.1974 Helsingin Juhlaviikkojen yhteyteen Tullisaareen Laajasalossa ja katseltuaan miten jengi jorasi Remun alkukantaisiin huudahduksiin vastaten, hän pyrki keikan jälkeen lavan takana Cissen ohjastaman Cadillacin kyytiin.

Matkalla takaisin Helsinkiin, Cissen toimies- sa tulkkina, takapenkillä istuvat Aaltonen ja Stanley sopivat, että Stanley tuottaisi Hurriganesin

seuraavan levyn. Diiliin kuului kuitenkin pari lisukeutta: Remu haluaisi Rikun valkoisen satiini- pusakan ja Cisse mielestään hauskan näköiset Mikki Hiiri -tyyppiset nauhakengät. Näin britti oli riisuttu lähes alasti ja suomalaisen rock-historian kulmakiven hakkaaminen voitiin aloittaa.

Legendaarisen Roadrunner-albumin äänitykset tehtiin Tukholmassa Marcus Music -studiolla syyskuussa 1974. Levyn sisältö lienee kaikille lukijoille tuttu, ja juuriaan myöten läpikäyty monen kertaan, joten siihen emme nyt palaa.

Levyn kansi annettiin Safta-suunnittelutoimistossa työskennelleen Risto Vuorimiehen huoleksi. Jotta levyn kanteen saataisiin päätö- raidan mukaista henkeä, lähdettiin lokakuuisena iltana Ruskeasuolle kuvaus sessioihin. Kanteen saatiinkin näyttävä otos kolmesta kaverista istumassa hämyisen tien reunaan parkkeeratun Cadillacin takapenkillä. Samassa sessiossa otettiin myös Get On/Mr. X -sinkun kanteen päätyneet poseeraukset. Sinkun toisessa kan- nassa Hurriganes-kolmikko nojailee Cadillaciin ja toisella puolella Mr. X -nimen saanut Richard Stanley istuu salamyhkäisesti kasvojaan näyttämättä Cadillacin etupuskurilla.

Roadrunner-LP:n takakanteen päätyi kuva Cadillacin kojetaulusta. Tarkkaavainen katso- ja havaitsee tuhkakupissa olevan Brylcreem- tubin sekä kojetaulussa palavan BRAKE-valon. Cisse oli tiettävästi ottanut opikseen ja kytkenyt seisontajarrun päälle, sillä Cadillac oli päässyt kerran karkaamaan kadunlaidasta, koska van- hassa Hydramaticissa ei ole park-asentoa.

Rock-hulluna on hyvä olla

Roadrunner-albumin menestyksen ja Get On -kappaleen European Pop Jury -voiton myötä Hurriganesin suosio oli jyrkässä nousukiidossa. Vaikka Suomen taitavimpana pidetty kitaristi Albert Järvinen ilmoitti lähtevänsä bändistä keväällä 1975, ei bändin nousua suursuosioon voinut estää mikään. Suomessa elettiin kiihty- vän Hurriganes-manian aikakautta.

Järvisen tilalle oli tuleva Remun ja Cissen vanha tuttava, Ile Kallio. Remu oli soittanut Illelle Järvisen jättävän bändin, ja Ile oli miettinyt yh- den yön, tulisiko mukaan. Vaikka saappaat oli- vat suurehkot, päätti Ile ottaa haasteen vastaan selkä suorana.

Hyvänä esimerkkinä bändin nousevasta sukseesta on eräällä pääkaupunkiseudun keik- kapaikalla tehty hurmoksellinen ilkivaltatyö. Bän- di oli saapunut keikkapaikalle ajalle tyypillisesti Cadillacilla. Auto oli parkkeerattu keikkapaikan taakse, ja kuinka ollakaan, keikan jälkeen Cisse sai huomata alkuperäisen kaksivärimaalauksen olevan täynnä fanien tervehdyksiä bändin jäse- nille. Häkkinen muisteli myöhemmin asiaa näin: "Hävetti. Auto oli kuin sirkuslaiva. Aattelin, että eihän tollasella voi ajaa. Päättinkin maalauttaa sen paikallisessa maalaamossa vaaleansini- seksi. Mietin, että sellainen väri ois just oikee tollaseen autoon." Cadillacin maalaus suoritetiinkin hyvin nopealla aikataululla, sillä legendan mukaan yhtään osaa ei irroitettu autosta maalauksen ajaksi.

Kitaristin vaihtumisen myötä alkoi myös Hurriganesin Euroopan valloitus. Svea-mamman sylä bändi sai kokeilla ensi kerran juhannuksen aikaan 1975. Kyseessä oli Beaver's Hard Rock

Cirkus -nimikkeen alla tehty keikka Tukholman Club Malmenissa.

Uuden Crazy Days -albumin äänityksetkin tulivat pikkuhiljaa ajankohtaiseksi. Paikkana oli edellisvuodelta tuttu Marcus Music -studio Tukholmassa, jonne lähdettiin elokuussa. Koko homma hoidettiin purkkiin kolmessa päivässä ja tuloksena on tanakkaa rock'n'roll -vääntöä. Levyllä on mukana suomalaista alkuperää oleva Cissen vanha suosikkikappale vuodelta 1964, My Only One. Levytyks on sikäli merkittävä, että se nosti sekä kappaleen että Häkkinen koko kansan tietoisuuteen.

Crazy Days -albumi menestyi mainiosti ja niinpä kansainvälinen öljy-yhtiö Shell pyysi Hurriganesia tekemään elokuvateattereissa näytettävän mainoksen. Mainos alkaa Cadillacin tulleissa talvisessa säässä pohjalaiselta aavalta llen slide-kitaran säestäessä taustalla. Häkkinen itse muisteli mainoksen tekoa seuraavasti: "Elettiin keväältävea 1976. Oli samperin liukas keli, kun mainosta kuvattiin, ja Caddyssa kesä- renkaat tietenkin. Otettiin useampia ottoja ja fil- miryhmä ihmetteli, että mihin ollaan jääty kun ei meitä näy tulevan tietä pitkin kuvaan ollenkaan. Mä olin luisunut Cadillacilla ojaan ja ylös päästiin ränsistyneen ladon seinästä irroitettujen lau- tojen avulla. Vaikka mainoksen tekeminen olikin aika työlästä, sen musasta saatiin sitten oikein palkintokin." Lopputuloksena onkin varsin mai- nio patk Super Oil and ASD, joka löytyy myö- hemmin samana vuonna kuvatus Kuumat kundit -elokuvan DVD-julkaisun lisämateriaalista.

Teendreams

Remun joutuessa sovittellemaan tekosiaan tam- mikuussa 1976, Cisse alkoi suunnitella ensim- mäistä soololevyään. Levyn materiaali koostui Cissen nuoruuden suosikkikappaleista ja olikin näin ollen erittäin kivutonta treenata kaikille mu- kana olleille muusikoille. Kitaristi Eero Lupari muisteli materiaalin haltuunoton tehdyn yksissä treeneissä.

Levyn nauhoituksen alkoivat huhtikuussa 1976 Love Recordsin studiolla Remun toimi- essa levyn tuottajana. Hän oli saanut sovittua päivätöitä Loveyn käyden yöt kiven sisällä. Häkkinen oli ollut aikalaisten kertomusten mu- kaan hyvin innostunut projektista ja ihmekös tuo, pääsihän hän toteuttamaan lapsuuden ja nuoruuden unelmaansa.

Nuortenlehti Suosikki teki näyttävän jutun Cissen Teendreams-soololevystä numeroon 7/76. Kannessa Häkkinen nähdään poseeraa- massa Cadillacinsa kotimaisemissaan Espoon Haukilahdessa, jonne hän oli muuttanut tyttöys- tävänsä Sirun kanssa paria vuotta aiemmin.

Cisse ja Siru olivat avioituneet helmikuussa 1976. Vielä hääpäivän aamuna oli huomattu, että Cissen vihkipuku on hankkimatta. Pukua oli lähdetty etsimään bestmanina toimineen Hannu "Suvari" Suviojan kanssa. Puku oli löytynyt, mut- ta Häkkinen oli peruuttanut aiemmin käyttöau- tokseen hankkiman 1965 Plymouth Barracudan lumihankkeen kiinni. Onneksi oli ollut bestman mu- kana, ettei morsian joutunut autoa työntämään. Alkupäivän kommelluksista huolimatta häät olivat sujuneet mukavasti Helsingin Puotilassa.

Noihin aikoihin Cisse oli eittämättä elämän- sä aallonharjalla: kolmisen kuukautta hänen

jälkeen pariskunnalle syntyi poika Sami Sebastian, keikkoja oli niin paljon kuin kerkesi tehdä ja nimi pysytteli listojen kärjessä koko vuoden 1976, joko Hurriganesin tai soolalbumin turvin.

Muutenkin rock'n'roll -unelmaa elettiin täysillä. Kerran ollessaan liikennevaloissa Barracudalla, Häkkinen oli nähnyt viereisellä kaistalla ruskean Oldsmobilen. Kaikki mahdolliset viittomat omistajalle näytettyään Cisse oli saanut Oldsin omistajan pysähtymään bussipysäkille. Pikaisen keskustelun päätteeksi Olds oli siirtynyt Cissen omistukseen. ”Näin se meidän Hugo niitä autojaan osteli”, naurahti Siru Häkkinen vuosien jälkeen. Oldsmobilen mallista kuin siitäkään, mitä Häkkinen antoi auton vastineeksi, ei ole aivan tarkkaa tietoa. Siru Häkkinen muistelee Barracudan menneen vaihdossa, mutta toiset tahot muistavat Barracudan vaihtuneen Harley Davidsoniin.

Tämä Harrikka oli yksi neljästä vuoden 1952 Helsingin olympialaisiin poliisin käyttöön saaduista moottoripyöristä. Pannupää oli kiertänyt sekä Fiskis Ekmanin että Tipi Tuorin käsi-en kautta. Leveästi hymyilevän Cissen saattoi nähdä moottoripyörän selässä useinkin. Elokuvassa Hot Wheels – Kuumat kundit on jämerä alkukohtaus, kun Häkkinen ajaa Harrikallaan pitkin Helsingin katuja pipo päässä. Myös ihka ensimmäisestä V8 Magazimesta voi bongata tutun näköisen vejjarin moottoripyöränsä kanssa.

Autot ja vuodet vaihtuvat

1970-luvun mittaan Hurriganes oli tuottanut niin hyvästi rahaa, että Cissekin saattoi vaihtaa autoa tuon tuosta ihan vain huvin vuoksi. ’54 mallin Cadillac sai vuonna 1977 siirtyä tallipaikan puutteen vuoksi seuraavalle omistajalle. Autoa oli säilytetty milloin missäkin, muun muassa Hotelli Haagan kellarissa. Välillä Cadillac seisoi ihan vain kadun laidassa ja niinpä Cisse myi sen helsinkiläiselle Markku Mäelle.

Luovuttuaan Cadillacista Häkkisen alla oli milloin Buick, milloin Olds tai V8-Mersu. Mersulaan hän piti hallussaan Espoo-Tammisaari -välin epävirallista nopeusennätystä kiittäessään Haukilahdesta vastahankkimalleen mökille Snap-pertunaan.

Yksikään edellämainituista autoista ei kuitenkaan ilmeisesti ollut Cisselle erityisen merkityksellinen, sillä kalusto vaihtui 70-luvun loppupuolella aika tiuhaan tahtiin. Varsin mieluinen laite sattui kuitenkin kohdalle, kun Häkkinen löysi Kanadasta muuttoautona tuodun ’71 Cadillac Eldoradon (NM-512). Cisse ei kuitenkaan ehtinyt nauttia autostaan kovin kauaa, sillä alkuvuodesta ’79 Turun Läänin Koskelle suuntautuneella keikkamatkalla Caddy koki dramaattisia hetkiä, luisuen sillankaiteeseen. Näin tapahtumia muisteli nyttemmin Hurriganesin silloinen kitaristi lle Kallio: ”Olimme menossa keikalle, Cisse ajoi. Keli oli todella huono, lunta tuli taivaan täydeltä ja tie oli yhtä puuroa. Vasemmalle kaartuvassa mutkassa auto ei kääntynyt vaan liukui suoraan sillankaiteeseen. Teräskaide upposi niin syvälle moottoritilaan, että Caddy meni lunastukseen. Vauhti oli sen verran hiljainen, että kukaan ei saanut onneksi kolhuja. Kyydissä olivat meidän lisäksi [Hurriganesissa tuolloin rumpuja soittanut] Tomi Parkkonen ja Suvari.”

Eldoradon osti vakuutusyhtiön varikolta

Ilkka Martineero Turusta, joka kunnosti auton asuntovaununa vetäjäksi. Väkipahva 8.2-litraisen veturi onkin varsin järkevä valinta, kun sitä vertaa sen aikaiseen farmari-Taunus -kantaan.

Kerosiinia ja kesäjuhlia

Vuoden 1979 alkuun mennessä lle ei voinut enää peitellä farssimaisia piirteitä saaneen ja Status Quon Euroopan-kiertueen lämpöpäriso-pimuksen purkaneen Englannin valloituksen aikaan saamaa turhautumistaan. Sovittiinkin, että vanha tuttu Albert Järvinen hyppää remmiin kesän kynnyksellä 1979 ja Hurriganes jatkaa eteenpäin.

Tässä vaiheessa tuli kuitenkin ajankohtaiseksi myös Cissen toisen soololevyn Summer Partyn tekeminen. Koska lle oli juuri vapautunut bändin palveluksesta, päätti Cisse pyytää häntä vielä lopuksi sooloprojektiinsa. Levyntekosessiot alkoivat helmikuussa ja etenivät hyvin vauhdikkaasti. Biisit koostuivat edelleen Cissen omista nuoruuden suosikeista. Levyä kuunnellessa kyllä huomaa, että materiaali on hyvin hallussa, sillä laulaminen on rohkeaa ja kaikin puolin erittäin helpon oloista. Levyn markkinointi ja sen tiimoilta tehdyt lehtijutut ovat ryyditetty kesäisin Harley Davidson-aiheisin kuvin.

Albert Järvinen teki paluun Hurriganesiin 6.4. Suolahden Holvihallissa. Liikelle lähdettiin aluksi vanhan materiaalin turvin. Soitto sujuikin hyvin, mutta tälle aikakaudelle oli tyypillistä, että rohkaisua ottaneet laitahyökkääjät väänivät lavavolumet täysille ja biisit paiskattiin tulemaan melkoisella up-tempolla. Varsinkin pitemmillä kiertueilla vanhan parivaljakon ajanvietto oli aika repaleista, joka polttoleikkasi bändin 1976–1978 lujasti hitsaantuneita saumoja irti toisistaan. Voidaan myös sanoa, että tässä ryttäkässä alkoi vapaa-ajan vietto ensi kertaa häiritä Häkkisen työntekoa.

Hurriganesin keikkatahti oli kaikesta huolimatta hurjaa ja rahaa tuli aika mukavasti edelleen. Cissen autokanta vaihtui aiempaan tapaan aika kiivaasti. Espoon Pitkänkalliontien pihalla nähtiin näihin aikoihin Mersujen lisäksi myös hopeanhohtoinen 1976 Buick Century, joita ei maassamme ole ollut kuin kaksi kappaletta, Cissen omistama hopeanharmaa ja toinen, punainen yksilö.

Syksyllä 1980 tehtiin Tukholmassa monien mielestä onnistunein ja ehein Hurriganes-levy, 10/80. Levyn materiaali on kyllä hyvin eheä ja onnistunut: Cissen numerona on Butterflies-tyttöyhtyeen klassikko Goodnight Baby Hurriganes-tyyppisesti sovitettuna ja hienosti tulkittuna. 10/80-albumi myi hyvin ja Sonet-levy-yhtiö luovuttikin bändille erikoiskunniakirja-levyt yli 250 000 kappaleen kokonaislevymyynnistä Pohjoismaissa.

Hurriganes oli saavuttanut vuosikymmenessä bändinä niin paljon, että kaikenlainen turhauma alkoi purkaa bändiä. Syksyllä 1981 Remu antoi näytösluontoisesti Albertille kenkää ja toivoi ilmeisesti, että tämä irtisanominen kävisi myös varoituksena Cissen nkäyttöön.

Uudeksi kitaristiksi löytyikin Harri Merilahden suosituksesta Janne Louhivuori ja Cissekin sai vähän ryhtiään takaisin. Keikkailu jatkui entiseen tapaan ja tehtiinpä vielä kaksi kultalevyyn yltänyttä albumiakin tällä kokoonpanolla. Jäl-

kimmäistä Rockin’-LP:tä tehtäessä Louhivuori ilmoitti kuitenkin jättävänsä bändin seuraavana kesänä. Tässä vaiheessa Remullakin oli ilmeisesti aikomus laittaa bändi pakettiin, mutta Hurriganesin merkityksen Cisselle tienneet läheiset saivat Remun kysymään lleä vielä mukaan. Kallio lupautuikin, mutta vain vuodeksi. Niinpä kesästä 1983 kesään 1984 keikkailtiin pääasiassa vanhojen aikojen muistolle ja näin oli yksi Suomen rock-historian peruskivistä pantu pakettiin.

Vaikka Cisse oli Hurriganesin loppuajana lähtenyt jo irtaantumaan bändistä, oli bändin toiminnan lopettaminen hänelle erittäin kova paikka. Epätietoisuutta ja epätoivoa tulevaa kohtaan lisäsi vielä tammikuussa 1985 tiedotusvälineisiin päässyt tieto, että Hurriganes Company Ky Christer Häkkisen 350 000 markan (noin 110 000 euroa) suuruiset verovelat lankeaisivat yksin hänen maksettavakseen yhtiön ajautuessa konkurssinomaiseen tilaan.

Niinpä koko Häkkisen olemassa oleva omaisuus meni verovelkojen lyhentämiseen ja turhautunut, sekä suosion laskun musertama Cisse joi entistä tolkuttomammin. Miehen elämä jollaiseseen syöksykierteeseen, ettei Hurriganesin kahdeksan keikan mittainen comeback-kiertuekaan kesällä 1988 voinut tätä kehitystä pysäyttää.

Cadillac Club of Finland halusi muistaa Cadillac-merkin musiikkiyhteyksissä Suomessa esiin tuonutta Cisseä kunniajäsenyydellä Linnan juhlissaan 14. huhtikuuta 1990. Cisse oli ensin sanonut saapuvansa tilaisuuteen vaikka kävelen, mutta tilaisuuden lähestyessä olivat vanhan rock-tähden vaatimukset kuljetuksen suhteen kasvaneet tasaiseen tahtiin. Maestro piti hakea kotoaan Otaniemestä Cadillacilla, jossa olisi myös matkalle tarvittava evästys. Näin tehtiin ja Cisse esitti tilaisuudessa jämäköitä mielipiteitä ja kymmenkunta biisiä Coupé de Ville -yhtyeen säestyksellä.

Täysimittaisen, mutta nopean ja vaarallisen, rock’n’roll -elämän elänyt Cisse Häkkinen kuoli koko vuoden 1990 sairasteltuaan Jorvin sairaalassa Tapaninpäivänä. Siunaustilaisuus pidettiin 14. tammikuuta 1991 Hietaniemen hautausmaan krematorion kappelissa. Myös Cadillac Club of Finlandin lähetystö oli tuomassa viimeistä tervehdystään ”Montelle”.

Vaikka Häkkinen monien mielestä kuolikin enenaikaisesti, on Hurriganes-kitaristi lle Kallio myöhemmin sanonut, että Cisse sai elää unelmansa ja se ei ole maailmassa vähäpätöinen asia.

Teksti ja kuvat Jamppi alias Kalikali

Dubai Emirates Classic Car Show Festival 2010

Tuli käytyä perheen kanssa lomamatkalla joulukuun vaihteessa tuolla Dubaissa ja mennessämme käymään maailman korkeimmassa rakennuksessa Burj Khalifassa (828 m), iski silmään ostoskeskuksessa oleva mainosplakaatti autoshowsta.

Tapahtuma oli kolmas Emirates Classic Car Show Festival, joka järjestettiin Arabiemiraattien itsenäisyyspäivänä 2.12.2010.

Tietenkin sinne oli mentävä, varsinkin kun paikka oli jo tuttu Emaar Boulevard. Hieno boulevardi, joka kiertää juuri Burj Khalifaa. Ties vaikka löytyisi vanhempia Cadillacceja ja löytyihän niitä.

Autoja oli paikalla arviolta n. 70, joista suurin osa oli katosten suojassa paahtavalta aurinolta ja kalustoa löytyi laidasta laitaan. Jenkkejä oli vuodesta 1924 lähtien ja valikoimaa oli klas-sikoista vanhojen pick-upien ja rodien kautta urheiluautoihin mm. Cuda, Chevelle, Mustang, Firebird, GTO sekä tietenkin Corvetet.

Europuolelta löytyi tietenkin RollsRoycen ja Mersun limoja sekä Triumphia, Jaguar XK, Lamborghini, 50-luvun MB SL ym. ym. Myös muutamia erikoisautoa oli paikalla, kuten Zimmer Excalibur Morita Tiffany Roadstar ja olipa joku onnellinen emiraatti saanut hankittua itselleen uuden Batmobilen.

Tutkiessani ’54 Cadillac Coupea kyselin auton omistajaa ja onneksi sellainen paikalta löytyikin. Hiukan harmaantunut vanhempi herrasmies Mister Jamal Salam sanoi omistavansa tällä hetkellä neljä Cadillacia, joista näyttelyssä oli paikalla kaksi - turkoosi ’54 coupe ja punainen ’59 4d ht. Lisäksi hän omisti myös pari 60-luvun Cadillacia. Salam sanoi nauttivansa eniten juuri Cadillacilla ajosta ja oli siksi kuulemma myynyt myös näyttelyssä olleen ’48 Lincoln Continental avon, koska eihän se ole Cadillac.

Suosikkiautokseen hän ilmoitti ’53 Cadillac Coupen ja hankkivansa sellaisen joskus. Salamin coupe Cadillac oli entisöity aivan orkkiskuntoon, lukuun ottamatta ajovaloja, akun siirtoa maskin taakse sekä ylimääraistä sähköflektiä.

Jamal sanoi, ettei noita 49x11 cm:n pi-kiakkuja löydä Lähi-Idästä mistään ja USA:sta tilaamalla tulee hintoihinsa. Sähköflektin Jamal ilmoitti asentaneensa kesän varalta. Nyt oli alkutalvi ja lämpöä +30 °C varjossa, mutta kesälä on normaalisti jopa +48 °C varjossa ja jopa vanhat Cadillacit tuppaa silloin käymään vähän kuumana.

Jamal Samal oli muutenkin hiukan erikoinen Dubailainen, sillä hän jopa tiesi suunnilleen millä suunnalla Suomi sijaitsee, kun oli käynyt joskus Keski-Euroopassa. Yleensä Dubaissa kukaan ei ollut kuullutkaan Suomesta ja siitä puhuminen oli heille hepreaa.

Sanotaan, että matkailu avartaa ja kyllähän se pitää paikkansa myös vanhojen jenkkiautojen harrastajien suhteen. Samanlaisia hörhöjä löytyy näköjään paikoista, mistä niitä ei odota löytävänsä ja samalla syntyy uusia tuttavuuksia

ympäri maailman.

Dubaista vielä sen verran, että katujen suojatietkin (marmoria/graniittia tms.) kiillotetaan koneella aivan kuten meillä huoneistojen lattioita, koska autojen renkaista ja jalankulkijoiden

kengistä jää jälkiä suojateihin ja eihän se ole siistin näköistä.

Ja mikäli bensan hinta kiinnostaa, niin Dubaissa bensa maksoi 24 sn/l, Omanissa 16 sn/l ja Saudi-Arabiassa kuulemma 9 sn/l. Kyllä ol kallista!!!

Se Eka Cadillac

Tulin klubin foorumilla ehdottaneeksi jutun aiheita lehteen. Eipä aikaakaan kun tuli pyyntö tehdä juttu itsestä, olihan se pakko vastata myöntävästi ja aiheena tietysti se Eka Cadillac.

Kun Caddy ilmestyi pihaan, tutustuin naapureihini enemmän viikossa, kuin useampana vuotena aikaisemmin. Isännillä riitti tarinaa...

Toimin edustajana Itä-Suomessa ja ajelen työ-säni vuodessa aika reilusti, olen myös tottunut siihen että jos merkkivalo syttyy, viedään auto merkkihuoltoon.

Kerran tuli vastaan asiakkaan kysymys: "Vesa - montako oikeaa haavetta olet toteut-tanut?". Aika syvälinen kysymys, mutta helppo -aina 80-luvulta asti on haaveenani ollut omistaa iso Amerikan avo!

2008 kesä oli mennyt taloremontissa, jo silloin päätin että 2009 on mun vuoro! Nyt on oikea aika! Loppukesästä alkoi sitten auton et-sintä. Melko nopeasti löytyikin mieluinen Cadil-lac, mutta onko se kunnossa? Autotietämykseni oli n. 0,1 %, joten apu oli todellakin tarpeen. Kyselin kavereilta, kuka ymmärtäisi jenkkiä maailmasta? Melko nopeasti löytyi nimi Jarmo Autere, minulle silloin vielä tuntematon kaveri.

Kun tahtotila on oikea, mahtuu isokin Caddy talliin. Eihän se vaadi kuin vähän moottorisahaa.

Sain miehen kiinni numerotiedustelun kautta ja esitin asiani, olin siis asiantuntijan apua vailla. Jarmo vastasi: "Työt loppuvat klo 16.00, 16.30 voidaan mennä".

Matkaa Caddyn luokse oli vain 100 km ja radiota ei tarvinnut kuunnella, mies oli liikkuva tietopankki! Saavuimme perille ja auto tarkas-tettiin, sekä koeajettiin. Analyysi oli: "Hyvä läh-tökohta. Jos hinta miellyttää, osta pois". Ja niin tein! Kiitos vielä Jarmo!

Mä omistan ekan jenkin, ja heti oikea merkki, se on Cadillac!

Kun Caddy oli kotipihaalla, oli hymy korvis-sa! (Olisiko voinut saada sairaslomaa kipei-den poskilihasten takia?). Tutustuin naapu-reihini enemmän viikossa, kuin useampana vuotena aikaisemmin. Isännillä riitti tarinaa.

Hiukan ehdin ajella ennen syksyä ja eka ker-ta tankilla nauratti, 90 litraa bensa! Ei oikein meinannut käsittää kun on aina ajanut diesel-piheillä autoilla.

Vaimo ei heti oikein ymmärtänyt ostostani, se oli sille "vain auto". Mutta pari kertaa kyydis-sä teki tehtävänsä, ja johan alkoi kysely kesän 2010 tapahtumista, että ehtii muokkaamaan työaikatauluja tapahtumien mukaan. Heh, tajusi Caddyn vetovoiman!

Talvi 2009–2010 meni pikku remonteissa.

Eka remppa alkoi autotallin muokkauksella ja kun tahtotila on oikea, mahtuu isokin Caddy pieneen autotalliin.

Mitään en siis edelleenkaan Caddyn tekni-kasta ymmärtänyt. Pikkuhiljaa sain osia irrotet-tua ja korjattuaikin jotain, vähän uutta osaa jen-keistä, jotain vain korjailtiin. Suuria ilon hetkiä koettiin aina kun jokin alkoi pelaamaan. Surun hetkiä tuli myös kun jotain hajosi, mm ovilasi. Caddy opetti mulle maltillisuutta.

Tällainen näkymä veti myäksi kun autotie-tämykseni oli n. 0,1 %, apu oli tarpeen.

Siinä se talvi meni, C-kasetteja kuunnellen.

Keväällä naapurin BMW-pojat auttoi, että Caddy olisi Vappuna ajokunnossa. Jotain selittämätön-tä voimaa on isoissa koneissa. Kiitos Mikko ja Heikki!

Kesällä 2010 pääsin vaimon kanssa kah-destaan Lappeenrantaan CCOF:n kesäkokoon-tumiseen. Caddy parkkipaikan takanurkkaan ja pressu päälle (Ei siis mikään vesitiivis paketti). Vettä nimittäin riitti, satoi koko viikonlopun! Hiukan tunsin itseni "nuorisoksi" 50-60 luvun auto-jen joukossa.

2010 loppukesällä sain vihdoin uuden ka-ton, Great! Joskus asiat vaan lokahtaa koh-dalleen. Turussa on Menopeli Verhoomo, jonne tarjosin Caddyani katon vaihtoon. En tiennyt että aikaa katon vaihtoon menee päiviä. Itä-Suomesta en asentajaa löytänyt. Mutta, mutta, asentajalla oli suunnitelmia tulla kesällä lomalle Saimaan ym-päristöön jos löytyisi sopiva majapaikka.

1+1= Caddyn katto!

Asentaja yöpyi mun järkkäämässä mökissä Sai-maan rannalla viikon. Alkuviikolla hän vaihtoi Caddyyn uuden katon ja valmisti suojan. Kyllä muuttui ulkonäkö! Hienoa katsella ammattimie-hen työskentelyä!

Nyt tätä kirjoittaessa on kevät tulossa. Caddy lepää maaseudun rauhassa talviunil-la. Keväällä täytyy teettää "pikku" remppaa. Häiritsevä öljyvuoto olisi kiva saada pois. Kone+vaihdelaatikko irti jne...

Vaikka autotuntemukseni on kymmenkertai-nen lähtötalanteeseen nähden (nyt jo 1 %), en itse moisia remontteja pysty vielä tekemään.

Toivon kesästä 2011 pitkää ja lämmintä!

Mieleni tekee lähteä Viroon, mutta vielä ei us-kalla ilmoittautua. Täytyy saada kunnon luotta-mus mun ja Caddyn välille, eikä tekisi pahaa jos tietäisi työaikataulujakin. Kyllä tässä vielä ehtii klubilaisiin tutustumaan.

Tämä oli siis tarinani, mun Eka Cadillac. Vesa Hietanen, Mikkeli (+ Vaimo, 6 v. ja 7,5 v. pojat)

PS. Kuka uskaltaa ilmoittautua seuraavaksi tari-nansa kertojaksi?

Hienoa nähdä ammattilaisen työskentelyä, uusi katto ja katon suoja valmistuivat nopeasti ja tarkasti.

Caddy lepää maaseudun rauhassa talviunilla. Keväällä täytyy teet-tää "pikku" remppaa. Häiritsevä öljyvuoto olisi kiva saada pois.

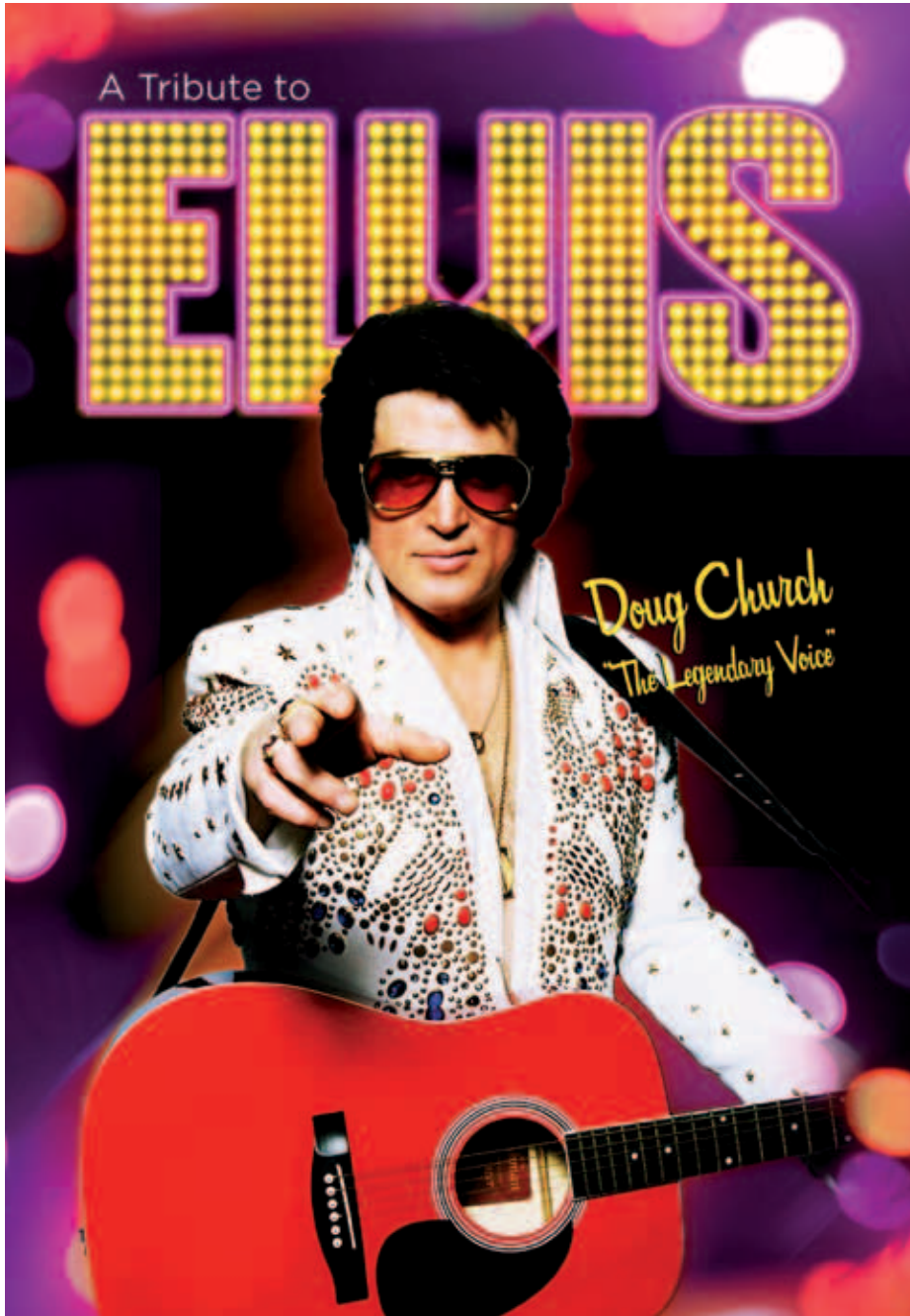
Toivon tulevasta kesästä pitkää ja lämmintä - minimi tavoitteet kesälle 2011: Hot Wheels Pieksämäki ja Old Timer Run Mikkeli.

Closest thing to the “King” Elvis - Dough Church, USA

Teksti Sami Heteaho, kuvat Grand Casino Helsinki ja Sanna Vaittinen/GCH

Cadillac News sai mahdollisuuden haastatella 18. helmikuuta 2011 Amerikkalaisartisti **Doug Churchia**, jonka esiintyminen tunnustetusti on niin lähellä Elvistä kuin se vain on mahdollista olla olematta itse the ”King”. Elvistä on imitoitu laajasti hänen poismenonsa jälkeen ja jo elinaikana, mutta Doug on niin lähellä äänenkäytön, liikkeen, eikä vähiten ulkonäön suhteen, että yleisön sanotaan toisinaan unohtavan kuka siellä lavalla oikeastaan onkaan. Minun ei todellakaan tarvinnut miettiä kenelle itseni Grand Casinon aula-ssa esittelen.

Doug on jo toista vuotta peräkkäin esiintymässä ”Tribute to Elvis” show’ta Helsingin Grand Casinolla, joka omaa erittäin hienot puitteet klubityyppisen intiimin keikan läpiviemiseen. Kevättalvella 2010 suosio oli niin suuri, että ”ei oota” jouduttiin myymään valitettavan nopeasti ja tänäkin vuonna tupa on ollut täysi, joten Elvis-fanit ovat löytäneen tiensä Casinolle.

No miten kaikki alkoi? Doug kertoili, että hän ei niinkään ollut suuri Elvis fani ennen kuin noin viidentoista vanhana tutustui luokkakavereiden kautta Elviksen musiikkiin paremmin. Nuorukaiset viettivät paljon aikaa kitaraa soittaen ja imitoiden Elvistä tyyliin ”kuka vetää parhaan show’n” eli tekemällä oppii tyyliin. Luonnollisesti löydettyä Elviksen musiikkia ja opittuja taitoja hyödynnettiin parhaan kyvyn mukaan eli vedet-

tiin antaumuksella Hound Dogia ynnä muita nyt jo klassikoita esim. tehdäkseen vaikutuksen mihin? Tyttöihin! Varsinaiset musiikkiopinnot eivät siis kykyjen takana ole, vaan aito eläytyminen kuulemalla, näkemällä ja kokemalla.

Doug palveli nuorena miehenä Ilmavoimissa turvallisuusviranomaisena ja opiskeli jatkuvasti lisää Elviksen ääntä, maneeereja ja tapaa esiintyä yleisesti. Ilmavoimat hakivat silloin kykykilpailuilla uusia kykyjä ”Tops in Blue” elittätason viihderyhmään, joka esiintyi sotilastukikohdissa mielialoja nostattamassa, sekä esiintyi korkearvoiselle kantahenkilökunnalle kutsuilla jne. Doug ei aivan onnistunut ensimmäisellä yrittämällä päästä ”Tops in Blue” ryhmään pienen harharetken vuoksi, sillä hän meni naimisiin ja perääntyi kilpailusta.

Dougia kisaan valmentanut kersantti ei ollut hyvillään perääntymisestä ja jopa uhkaili, että tämän perääntymisen johdosta Doug ei enää ole tervetullut kisoihin. Vuoden päästä Doug oli kuitenkin jälleen mukana ja kersanttikin oli leppynyt. Doug kertoi, että alkuvaiheessa hän oli niin hermona esiintymisissä, että yleisö varmasti näki jalkojen vapisevan, mutta olihan Elvikselläkin aina vähintään yksi vatkava jalka. Viiden vuoden palvelusaikana ilmavoimissa hän osallistui kahdeksaan kykykilpailuun eri kategorioissa tullen palkituksi monilla titteleillä (paras mieslaulaja, paras Guest MC, paras komedia-artisti jne.). Yhteensä näistä jäi käteen 11 ykkössijaa, 2 kakkossijaa jne. Nämä ensimmäiset voitot tulivat vuonna 1983 kykykilpailun satojen osanottajien joukosta.

Vuosi 1987 ilmavoimissa oli budjettien kiristyksen aikaa. Doug päätti, että tässä on hyvä kokeilla siipien kantavuutta Elviksen ja muiden hahmojen imitoinnissa ihan oikeana työnä. Vuodet 1987–1990 Doug oli vielä päivisin töissä ja teki keikkoja sen lisäksi. Vuonna 1990 keikka-pyyntöjä tuli niin paljon, että työnantaja päätti nyt olevan valinnan paikka eli he tai Elvis, Elvis voitti.

Näistä muista hahmoista on mainittava toinen legenda eli Willie Nelson. Willie on silloin tällöin vierailevana tähtenä Elviksen keikoilla ja esittäneet yhdessä ”Seven Spanish Angels” kappaleen. Tämä siirtymä Elviksestä sujuvasti Willie Nelsoniin saa joskus ihmiset hieman hakoteille kun eivät heti hahmota mistä on kyse. Dougin hahmoarsenaali on erittäin laaja ja työkalupakista löytyy 70 erilaista hahmoa, joista hän vieläkin vetämään suurimman osan (presidenttejä, sarjakuvahahmoja, mainosääniä...). Willie on vielä tänä päivänäkin se mieluisin hahmo Elviksen jälkeen.

Doug on ollut osallisena monessa Elvis dokumentissa (Almost like Elvis 1999, yhteistyö Elvis Tribute Bandin kanssa). Erityisen kiinnostuneita on oltu hänen videostaan ”Sign Like a King”, jossa vinkkejä Elviksen laulusta, liikkeistä, meikkauksesta jne. Videosta on tulos-

sa myös jatko-osia, jossa paloitellaan Elviksen muuvit ja kikat pieniin osiin niitä varten, jotka haluavat oppia lisää.

Kysyin Dougilta myös onko hänellä tarkempaa tietoa mikä pisti Elviksen jalan sheikkaamaan niin, että TV:ssä häntä ei voitu alkuun näyttää kuin lantiosta ylöspäin? Doug sanoi että Elvikseltä tuli kaikki luonnostaan, paljon karismaa ja luontaista energiaa.

Doug harmitteli, ettei milloinkaan kerinnyt nähdä Kuningasta itseään liveinä ennen hänen poismenoaan 1977. Doug muisteli olleensa perheensä kanssa illallispöydässä Ohiolaisessa pikkukaupungissa kuullessaan uutiset Elviksen poismenosta. Kyselimme myös muita Elvikseen liittyvistä asioista kuten Graceland. Sisustus ja kaikki muukin, divaanit, sohvat, tapetit ovat niin Elvistä, jolla oli hyvin omanlaisensa maku, hyvin valtavirrasta poikkeava aikanaan ja Dougin korostaessa, että viidakkohuone, ”mailin” pitkä sohva eteisessä yms. ovat kaikki räätälöityjä juttuja.

Gracelandista sain sopivan aasinsillan kysellä vähän Priscilla Presleystä ja Eversti Parkerista. Doug ei ole tavannut Priscillaa, eikä aikanaan Eversti Parkeria, mutta on tavannut Elviksen henkivartijat, henkilökohtaisen sairaanhoitajan jne. Doug nosti esille myös esille, että itse asiassa Elviksen isoisä Jesse Presley toimi Gracelandin portinvartijana ennen kuin se avattiin yleisölle ja manasi, että hänet olisi ollut mielenkiintoista tavata kaikkien tarinoiden vuoksi, jotka hän tiesi.

Elviksellä oli aikaisesta poismenosta huolimatta melko pitkä ura takana ja kyselimme Dougilta mistä kaudesta hän pitää eniten ja vastaus oli 70-luku eli nuo tummat Las Vegas äännet vetoavat häneen eniten. 50–60 luku myös mieleisiä, mutta 70-luvun jump suitit ja muu lavashow olivat sellaisia kovia juttuja. 70-luku myös hieman armollisempi äänelle kun ikää tulee lisää.

Sitten en malttanut olla kysymättä miten ihmeessä Doug virittää/kalibroi äänensä, että on varmasti aina ”Closest to the ”King” Elvis” eikä vain melko lähellä? Doug kertoili, että hän pyrkii ”näkemään” hahmon silmissään ja sieltä se oikea nuottikin tulee. Voisi vielä mainita, että Doug ei useimmiten käytä korvamonitoria, jotta tarvittavat korjaukset äänenkäytön suhteen tule tarvittaessa tehtyä hyvin nopeasti.

Memphis Mafian (eli Elviksen kaverit) kanssa Doug on säännöllisesti yhteyksissä ja erittäin hyvissä väleissä. Vuonna 2004 Elviksen henkivartija Sonny West tuli taas katsomaan ystävänsä Dougin keikkaa ja lahjoitti kultaisen ranneketjun, johon on kaiverrettu ”Krazy” kuten Memphis Mafian hemmot kutsuivat Elvistä. Ranneketjun antamisella Dougille hänelle vahvistettiin Memphis Mafian kunniajäsenyys, josta hän on hyvin ylpeä.

Kysyin myös mitä Doug tietää Elviksen TCB bändin aikeista ja isosta kiertueesta vuodelle 2012 (Taking Care of Business, kuten Elvis tätä taustabändiään kutsui). Hänellä ei ollut kovin tarkkaa kuvaa heidän suunnitelmistaan, mutta kertoi, että ovat tehneet keikkaa tuolla comibolla melko hyvällä menestyksellä vuodesta

2000 ja hän on käynyt muutaman keikan katsomassakin. Erityisesti tapa millä sen tekevät toimii eli bändi soittaa ja Elvis erittäin suurella kankaalla liveinä taustalla. Nautittava katsoa ja kuunnella, kuin olisi konsertissa. TCB bändin jäsenen ovat kaikki alkuperäisestä kokoonpanosta. Muista Elviksen taustayhtyeistä, kuten Sweet Inspirations’ista jäsenet ovat jo pääosin siirtyneet korkeammille esiintymisareenoille yhden viimeisistä eli Myrna Smith’inkin poistuttua keskuudestamme joulupäivänä 2010.

Doug itse rankkasi Elviksen taustabändeistä pitävänsä eniten J.D. Sumner & The Stamps sävyistä ja saundeista, Imperialsin kanssa hän soittanut itsekin, Elviksen ensimmäinen taustabändi Jordanares toki hyvä myös.

Taustabändeistä keskustelu johti loputtomaan suohon remasteroituja uusintajulkaisuja, uudelleen paketoituja kokoelmia bonusraidolla, leikkaamattomia studionauhoja, salaa äänitettyjä versioita, kokeiluja, höpinöitä jne. Doug oli vahvasti sitä mieltä, että erityisesti näillä raakavedoksilla, leikkaamattomilla studionauhoilla on merkittävä arvo, sillä ne kertovat paljon itse ajasta, nauhoituksen tekotilanteesta ja sen filikistä.

Mikä sitten pitää Dougin liikkeellä oltuaan vuodesta 1987 tien päällä? Hän kertoi, että on polttanut itsensä loppuun useampaan kertaan ja kalaan lähtö ollut lähellä show busineksesta. Aina on kuitenkin lopulta veri vetänyt takaisin lavalle ja latautumiseen löytynyt uusia tuoreita näköaloja miten hioa, parantaa esitystä ja miten tuoda siihen uusia vivahteita Elviksen maneerirepertuaarista. Doug kertoi myös, että keikkailu tällaisen yhtyeen, kuten ruotsalaisen Las Vegas Orchestra kanssa vetäjänä Anders Sandström on omiaan motivoimaan artistia hyvän ja viihdyttävän show’n läpiviemiseen. Äärettömän mukavia ja ammattitaitoisia kavereita, joiden kanssa on ilo esiintyä. Las Vegas Orchestran kaverit pystyvät adaptoitumaan tilanteeseen kuin tilanteeseen ja homma toimii kun itsestään eli bändillä on ”Rigid state of flexibility” kuten Doug sen halusi ilmaista lähettäen samalla isot kiitokset orkesterille.

Tämä 10 viikkoinen Helsingissä on melko tiivis paketti eli 4 show’ta ja 3 välipäivää viikossa. Välipäivisin Doug käy kuntosalilla treenaamassa, hengailee bändin poikien kämpillä tai he Dougin kämpillä jne. Kylmästä Helsingin säästä hän ei oikein suuremmin tuntunut välittävän.

Doug jatkaa keikkailukiertuetta heti palatuaan USA:n puolella, sekä myöhemmin tänä vuonna myös Englannissa kolmeen otteeseen. Matkapäiviä tulee vuodessa reilusti yli 200 ja Doug esiintynyt Elviksenä jo vuodesta 1990 päätyönään. Samalla Elvis matkalla edelleen, eikä Doug ole päätöstä katunut tai edes ajatellut tekevänsä muuta mitään muuta.

Elvis ja Cadillac’it tuli seuraavan puheeksi ja oli kysyttävä onko Dougilla erityisiä intohimoja autojen tai automerkkien suhteen? Doug kertoili, että ei suurempaa kiinnostusta autoihin yleisesti vaan pitää autoja enemmän kulkuvälineinä. Doug muisti myös kehaista mustaa 59 Cadillac’ia, joka esiintyi Grand Casinon kuvaus-

sessiossa. Hän on esiintynyt erittäin paljon erityisesti autonäyttelyissä, joten kertoi saaneensa varmasti oman osansa klassikkoautojen näyttelyannista.

Välipäivät menevät kotipuolen asioita hoidellessa pääosin aiemmin mainittujen punttisa-lin yms. lisäksi. Doug Church FAN CLUB työllistää ja toki keikkojen junailu. Doug asustelee Mishawaka nimisessä pienessä kaupungissa noin 100 mailia Chicagosta lounaaseen. Mishawaka, jossa hänelle vaimo, vanhemmat, ystävät jne. oikea lintukoto mihin on hyvä palata keikoilta. Dougilla on myös 3 lasta, yksi jokaista mallia kuten hän sen esitti! no oikeasti 2 lasta, jotka jo aikuisia.

En malttanut olla vielä kysymättä, miten suomalainen yleisö eroaa muista kansallisuuksista ja hän kertoi, että Englanti, Espanja, Suomi ja muut Euroopan maat hyvin samanlaisia, jossa artistin ja yleisin välille syntyy tunnetila, jota artisti pystyy ”lukemaan” ja viemään esiintymistä haluamaansa suuntaan. Aasian maiden osalta hän kertoi vieläkin oleva hieman hämillään, sillä yleisön filiksä ei juuri voi aistia ja keikan lopulla ehkä taputetaan varovasti, no kaikkeen tottuu. Maissa, joissa englantia ei puhuta äidinkielenä pitää vitsejä joskus vähän yksinkertaistaa.

Kerroin Dougille, että Cadillac Club of Finland on tulossa nautiskelemaan Elvistä 19.3. ja hän toivoi, että toivottavasti ehtisi tavata meidän keikan jälkeen ja vaihtaa muutaman sanasen.

Show’n antia tulevat olemaan ainakin kappaleet CC Rider, Burning love, Love Me Tender, Suspicious Minds, Viva Las Vegas jne.

Luovutin haastattelun lopuksi Dougille Cadillac Clubin puolesta mukavan paketin kerhotuotteita, sekä annoin todella isot kiitokset Dougille tästä lämminhenkisestä haasteutuksesta. Erityiset kiitokset tästä haastattelumahdollisuudesta myös Helsinki Grand Casinon Henriikka Lindqvistille, joka junaili tapaamiset sattumaan kohdalleen ja auttoi promokuvien yms. suhteen.

Tästä löydät vielä suoran linkin Dougin omille sivuille www.dougchurchusa.com sekä Helsinki Grand Casinon sivuille www.grandcasino-helsinki.fi

Kuuban ikiliikkujat

Kuubaan saavuttuamme vietiin matkatavarat vauhdilla hotelliin ja paikallisten virvokkeiden jälkeen Havannan yöhön autoja bongaamaan, ja niitähän oli. Aivan uskomattomia kapistuksia, jotkut todella hienoja ja jotkut aivan lintallaan, mutta kaikki ne kulkivat. Eli siellä on crusing päällä 24/7. Jonne sinkoili autojen perässä hiki päässä ja kuvasi kaiken mikä liikkui. Me muut emme meinanneet perässä pysyä, oli sen veran vauhdikasta menoa. Kunnes hän sitten keksi, että ei tarvitse juosta, voi seistä paikoillaan

Kun 1962 Yhdysvallat julisti Kuuban kauppasaartoon, loppui niin autojen kuin muidenkin tuotteiden vienti Kuubaan. Kekseliäiden kuubalaisten ansiosta ovat nämä 40–50-lukujen autot edelleenkin ajokunnossa. Päätimme toteuttaa pitkäaikaisen haaveemme ja lähteä katsomaan paikanpäälle tätä ihmettä.

ja kuvata ohi virtaavaa liikennettä.

Seuraavana päivänä jalkauduimme taas nähtävyyksiä katsomaan, päivänvalossa autoja näyttä olevan vielä enemmän kuin illalla. Täytyy sanoa, että kekseliäitä virityksiä tuli nähtyä, ensimmäisen kerran näin 40-luvun auton jossa

oli spoileri. Jotkut autot oli sekoitusta eri merkeistä eli otettiin osia ja tehtiin niistä sopivia. Harvassa oli alkuperäinen moottori, sen kyllä huomasi oudosta äänestä ja mustasta savusta, olikohan ollut diesel pellin alla?

Havannan retkistä valitsimme tietysti ”kaupunkikierron jenkkirautoilla” -retken. Retkelle lähtijöitä tuli hotellin edestä hakemaan neljä autoa, porukka ahtautui kuka minnekkin ja me pääsimme oppaan kanssa keltaisen ’55 Chebyn kyytiin. saimme samalla tietoa ihan mukavasti sekä oppaalta, että puheliaalta kuskilta. Ajelimme Havannan kuuluisinta rantabulevardia Malecónia ja sieltä Miramarin diplomaattikaupunginosaa ihastelemaan, toiset taloja ja toiset autoja. Sieltä sademetsäalueelle, vallankumousaukiolle ja Kristuspatsaalle, kävimme myös Necropolis Cristópal Colón hautausmaalla ja

kuinka ollakaan sieltä löytyi Cadillac hautausauto jota sitten ahkerasti kuvattiin.

Täytyy myöntää että ei harmittanut yhtään kun ei päästy avoauton kyytiin, lopulta kävi lähinnä sääliksi niissä matkustajia, oli nimittäin todella kuuma, lämpötila pitkälti yli 30 asteen.

Kolusimme Havannaa ristiin rastiin ja automuseossakin käytiin ja vain pintaraapaisu nähtiin. Olisimme olleet mielellään pidempään kaupunkikilomalla, näkemättä jäi niin paljon, mutta nyt vuorossa oli rantakohde.

El Capitolion lähellä oli kadunkulma jossa paikalliset odotteli kyytiä vanhoihin amerikan autoihin, auto täyteen ja matkaan. Turisteilla ei ollut asiaa näihin takseihin

Ollaan lähdössä Josef Pepin '48 caddyllä, jossa oli viisiipytynen Hyundain diesel, katsomaan karibian hienointa '59 Cadillac Convertiblea

'52 Havannassa, huomaa lisävilkut keulassa

Capitol aukiolle parkkeerattu '51 Caddy, hieno paikka tehdä pikku huoltoja

'54 Cadillac Hearse nostettu pukeille Necropolis Cristopal Colon (kuolleiden kaupunki) hautausmaan sisään-tuloportin viereen. Hautausmaa on perustettu 1876 ja nimetty Christopher Columbuksen mukaan ja on yksi maailman suurimmista ja

hienoimmista, siellä on mm. yli 500 mausoleumia, 23 metriä korkea muistomerkki palomiehille jotka menettivät henkensä 1890 suurpalossa, ja kaikki tehty valkoisesta kivistä

Hienosti nostettu perä '58 caddyssä ja vieressä paikallinen taxi

Soile Hemmingwayn suosikkipaikan edessä Havannassa, La Bodeguita del Medio jonka edustalta on maalattu tuhansia tauluja, sieltä sai mojiton Hemmingwayn tapaan

Autot Hotel Nacional de Cuba'n edessä, Hotellissa on 50-luvulla esiintyneet mm. Frank Sinatra, Marlon Brando ja Clark Cable. Käytiin siellä katsomassa upea Tropicana Cabaree.

Tämä '59 Cadillac oli sikälikin erikoinen Kuuban Taxi, että siinä oli vielä alkuperäinen ja toimiva tekniikka paikoillaan ja kattokin toimi napista painamalla niin kuin pitääkin. Yleensä paikallisissa avoissa ei ole kattoja lainkaan.

Saavuimme Varaderoon josta löytyy Kuuban parhaat hiekkarannat, paikka on oikeastaan 20 km pitkä hiekkasärkkä. Paikalliseen kuubalaiseen kulttuuriin ei juuri tutustu, koska alue on suljettu tavallisilta kuubalaisilta. Varadero tunnettiin 30-luvulla amerikkalaisten miljonäärien piilopaikkana, mikä näkyi vielä upeina huviloina rantakadun varrella.

Lähdimme linja-autolla kaupunkiin, mutta takaisin ajattelimme tulla taksi. Aikamme kierreltyämme jäimme istumaan paikallisen kuppilan terassille kun ohitsemme pääkatua pitkin ajoi valkoinen '48 Cadillac Convertible taksi. Jonne yritti kuvata kyseistä autoa, mutta huonolla menestyksellä. Kun se

vihdoin tuli takaisinpäin pysäytti Jonne auton ja kävi juttusille, ja juttua riitti. Jonne tuli vihdoin takaisin ja kertoi illan suunnitelmat.

Kuski nimeltä Josef Pepi oliertonut, että auto oli ennen vallankumousta ollut Bacardi-yhtiön omistajan vaimon auto. Vallankumouksen aikaan omistaja perheineen päästettiin lähtemään maasta sillä ehdolla, että Bacardi-rommin resepti jää Kuubaan, eli Kuubassa valmistettava rommi on entinen Bacardi, nykyinen Havana Club.

Pojat olivat sopineet että Josef tulee illalla hakemaan seurueemme miehet ja vie heidät katsomaan "karibian hienointa" ja kuulemma ainoaa '59 Cadillac Convertiblea, joka oli löytynyt tallista omistajan kuoltua. Auto oli ollut "piilossa" vallankumouksesta lähtien ja siitä teki erikoisen se, että siinä oli vielä alkuperäinen tekniikka ja kattokin toimi napista painamalla. Yleensä paikallisissa avoautoissa ei ollut kattoja lainkaan.

Josef esitteli ylpeänä taksikäyttöön tulevaa autoa, hän kertoi myös sen, että taksikuskit joutuvat hankkimaan päivässä 100 peso convertiblea, eli turistipesoa joka menee valtiolle. Kaikki sen ylimenevä jää kuskillle. Autot ovat valtion omaisuutta, kuski huoltaa ja pitää auton kunnossa, valtio maksaa esim. maalauksen.

Pojat palasivat iltamyöhään reissusta ja mukana oli kuvia pinkistä Cadillacista, niitä sitten lopun iltaa Mojiton kera ihmeteltiin.

Suosittellemme lämpimästi Kuubaa matkakohteeksi, hintataso lähes sama kuin Suomessa, mutta katsottavaa on taatusti koko rahan edestä, ihmiset ovat iloisia ja ystävällisiä, aurinko paistaa ja on lämmin. Kaikkialla soi salsa, merengue, rumba, rommi ja sikarit ovat halpoja ja autot vanhoja.

Lisää Kuuban ikiliikkujia

Myös ikimobilisti Kai Laine ilahdutti meitä runsaalla kuvasaaliillaan vuoden alkupuolen Kuubaan reissultaan. Tässä niistä vain pieni näyte, voimme myöhemmissä numeroissamme paneutua kuvasaaliiseen syvällisemmin.

Isossa kuvassa paikallinen '50 Cadillaciin nojaileva taximies selvästikin haaveilee tuoreemmasta Cadillacista – "olisi kiva jos seuraavaksi saisin vaikkapa '57 Sedanin tai jopa Sixty Specialin. Ja jos oikein onnistaisi, voisin saada alleni jopa '58 Sixty Specialin!"

Kuvat Kai Laine

Huolto ja siivous | Tuuraukset | Lumiurakointi

24 h päivystys 0400 475 093

Museokatu 42 B 26, 00100 Helsinki
fax (09) 454 3006, jukka.tikkinen@netsonic.fi

Matkailuautot ja -vaunut, työmaavaunut, peräkärryt, varaosat ja tarvikkeet.
Meiltä myös isot autotrailerit USA-autoille.

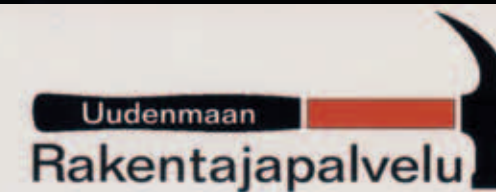
K & K Kivinen Oy

Valimontie 1, 04300 Tuusula, e-mail: kkkivinen@co.inet.fi
www.kkkivinen.fi, puh. (09) 273 1707, fax (09) 273 1706
Kari Kivinen 0400 817 217, Karo Kivinen 0400 439 579

Nopea ja edullinen LVI-asiantuntija

Uudenmaan Rakentajapalvelu Oy on vuonna 2006 perustettu LVI-alan erikoisliike Nurmijärven Klaukkalassa. Varastostamme bio- ja panospuhdistamot, maanrakennustarvikkeet, lvi-alan tuotteet, ammattilaisen työkalut sekä paljon muita rautakauppatuotteita. Toiminta-alueenamme on pääkaupunkiseutu sekä koko Eteläinen Suomi.

Noutovarastomme palvelee Sinua tarpeissasi ja toimitamme tarvittaessa tuotteet nopeasti suoraan työmaallesi.

Uudenmaan Rakentajapalvelu Oy
Metsäkyläntie 7
01800 Klaukkala

www.uudenmaanrakentajapalvelu.fi

MYynti:

Reino Parta
GSM - 0400 264 135
reino.parta@uudenmaanrakentajapalvelu.fi

Timo Huupponen
GSM - 0400 295 689
timo.huupponen@uudenmaanrakentajapalvelu.fi

VERHOOMO PRIMA

Porvoonkatu 15, 00510 Helsinki
puhelin 0400 949 549
e-mail: lasse@verhoomoprima.com

”Verhoileminen ei ole vain työtä, se on elämäntapa”

Cadillac Series 62 Convertible 1953 — “Dagmars have not left the building”

Tämä tarina alkaa alun perin oi-keastaan jo vuodesta 1990 kun Sanna 17-vuotiaana sattui kurkis-tamaan eräänä kauniina kesäisenä päivänä Hernesaaren HD-Centerin pihalla pressun alle ja löysi sieltä Venezuelan suurlähetystön entisen 51:n avon, jonka omisti Sakke Jär-venpää. Auton ”kolahti” todella lujaa ja mielessä alkoi itää ajatus, että tuollainen olisi joskus saatava myös omaan talliin. Mahdollisuutta ostaa kyseinen auto tiedusteltiin Sakelta vuosien varrella jopa kolmeen eri ot-teeseen, mutta Sakke oli kuitenkin niin tyytyväinen Caddyynsä, ettei varsinaista kaupanhieromista voitu edes kunnolla aloittaa.

Sanna kertoi, että juuri nuo 50-luvun alkupuolen avomallien muodot puhuttelivat Cadillac-malleista kaikkein eniten ja erityisesti vielä continental kitillä varustettuna. 50-luvun alun avomalli ehtikin olla haaveissa yli viisitoista vuotta ja lopulta kuume äityi todella polttavaksi, että toimeen oli tartuttava tosissaan. Onneksi perheen teknisesti taitavampi osapuoli Jarkko oli haaveesta aivan samaa mieltä.

Lopulta päätettiin vuonna 2004, että oli aika laittaa perheen silloinen ’58 Cadillac myyntiin ja alkaa tosissaan metsästää unelmien autoa. Et-sintä tarkentui vuosimalliin 1953, vaikka hyvin vähäinen tarjonta maailmalla oli tiedostettu. Ki-sattuaan ensin eBay:ssä muutamasta yksilöstä tehtiin päätös, että tämän aukottoman histori-an omaavan USA:ssa Pennsylvaniassa, New-castlen kaupungissa myynnissä ole

Esittelyssä Sanna Lehojoen täydellisellä historialla uudesta asti varustettu korallinsininen 1953:n avomalli, joka ei taa-tusti jätä ketään kylmäksi.

Yläkuvassa Sannan Cadillac uutena onnellisen omistajan J. P. Flahertyn pihalla. Viereisessä kuvassa taas auton alkuperäinen tehdastilauksaa-vake, josta ilmenee mm. hankitut lisävarusteet.

Auto oli eBay:ssa myynnis-sä perikunnan toimesta edesmen-neen omistajan Herra Flahertyn lapsenlapsen taloprojektin rahoit-tusta varten. Samasta kuolin-pesästä oli aikaisemmin myyty eBay:ssä myös originaali 1953 vuoden avo-Corvette pitkälle yli 100t taalalla. Alkuperäinen omistaja teki melkoisen kulttuuriteon vaalies-saan Cadillacia ja Corvettea tällä tavoin.

Käytännössä Sanna on auton toinen omista-ja, sillä perikunnan kirjoilla se oli vain muutamia kuukausia ennen myyntiä. Tällaiset ajoneuvot, joiden mukana seuraa koko historia uudesta asti, ovat hyvin harvinaisia ja nostavat merkittä-västi auton arvoa. Auton mukana seurasivat esi-merkiksi tehdastilauksaavake, kuvat uutena ko-tipihassa, sekä Pennzoilin huoltokuitit vuoteen 1972 (maksettu pankkikortilla jo silloin). Elokuun seitsemäs 1953 päivättyyn tehdastilaukseen oli

optioina listattu seuraavia: radio, lämmityslaitte, valkosivurenkaat, ohjaustehostin, automaatti-nen valonvaihtaja, öljysuodatin, sumuvalot, E Z eye glass, tuulilasin pyyhkijöiden avuksi lasin-pesunestesäiliö, suuttimet, pinnakapselit ja tär-kein kaikista eli meikkipeili. Tuo sanahirviö ”E Z eye glass” tarkoittaa siis kirkasta valoa suodat-tavalla menetelmällä valmistettuja ikkunalaseja, joka antoi 50-luvun autoille tyypillisen vihertävän ikkunoiden värisävy. Vanteissa ja kapseleissa oli listalta ruksattu toiseksi kallein vaihtoehto eli pinnakapselit (pinnavanteiden ollessa kallein ja perinteisten pölykapseleiden ollessa puolestaan

kit-malli, jossa ei ole kromirinkulaa renkaan päällä. Sanna haluaisi tuon näyttävän kromin siihen ja se on tulevaisuuden hankintalistalla. Väliaikaiseksi ratkaisuksi rinkula peitettiin ho-peanvärisellä flake-maalilla ja lakka-kerroksilla. Continental kitin aukaisuautomaatiikka on van-teen keskellä olevassa napissa (Packard ja Lincoln käyttivät usein hillitympää maalattua versiota ja Cadillac kromista rinkulaa).

Cadillac ollut aktiivikäytössä vuoteen 1961 asti, jolloin kuljettajanpuoleinen etulokasuojia on kolaroitu. Korjauksen yhteydessä auto on yli-

halkeamien vuoksi, joita maalin alla olevan kitin kuivuminen vuosien saatossa oli aiheuttanut. Takapuskurien kävyt kromautettiin ja kunnostet-tiin Ruotsissa, sillä edellinen omistaja oli peruut-tanut ne epähuomiossa seinään. Myös toinen etukäpy (Dagmar) kromautettiin ja USA:sta ti-lattiin kuskintpuoleisen etukulman kromeja yms. mitkä olivat jääneet vaihtamatta vuoden 1961 kolarikorjauksen yhteydessä. Ikkunahydrauliikat on vaihdettu ja sylinterit uusittu Suomessa ja uusi sohvan sylinteri odottaa myös asennusta.

Auton saapuessa Suomeen helmojen maa-lipinnat olivat myös melko huonossa kunnos-

Yläkuvassa auto jotakuinkin nykyisessä asussaan ja viereisessä kuvassa juuri Suomeen saapuneena satamassa ja melko alakuloi-sen näköisenä satamassa hiekkaisena ja kuraishena seisottuaan viikkoja Floridan myrskyjen armoilla ulkosalla. Cadillac oli myös sisältä hienon hiekan peitossa!

maalattu koko-naisuudessaan saman värin ja kiillon varmista-miseksi. Auton väri tehdastilauk-sessa on Coral Blue, jota kutsu-taan uudemmissa Cadillac värikartoissa Pastoral Blue-nimellä. Kolarin jälkeen Cadillac poistui jokapäiväisestä liikenteestä, vaikka huol-lot onkin tehtykin säännöllisesti vuoteen 1972. Aukoton hiilijalanjälki siis vuosien 1953–1972 välillä ja siitä vihreämpi jakso aina syksyyn 2005, jolloin Sanna sai Cadillacin Suomessa liikenteeseen.

Omistajan ikääntyessä autoa oli pidetty täy-sin käyttökunnossa ja huollettuna lämpimässä tallissa kaikki nämä hiljaiset vuodet, mutta edel-leen sitä vaalien (vain 2000 mailia lähes 25 vuode-n aikana). Sisustus on tehty kokonaan uusiksi vuonna 1999, sekä rattikaton kangas uusittu. (Mukana seurasi 8000 taalan kuitti sisustuksen uusinnasta).

Cadillacilla oli ajettu ostohetkellä doku-mentoidut 64 tuhatta mailia ja mittarissa nyt reilut 70 tuhatta mailia, eli eurooppalaisittain kilometrejä on kertynyt sellaiset 1500–1800 km per ajokausi. Etu- ja takalokasuojat maalatiin Suomessa myös osittain uudelleen pienten

Vuosikerta 1953 oli ensimmäinen Cadillac-malli, jossa 12 v sähköt, mutta muut toiminnot ovat edelleen hydraulisesti operoituja. Vuoden 1954 mallissa katto, ikkunat ja sohva toimivat jo kaikki sähköllä. 1953 oli ensimmäinen vuosi, jolloin Cadillaciin sai suoraan optiolistalta ilmas-toinnin (vain umpikorisiin malleihin).

Sannan Cadillaciin tehdyt muutokset yllä mainittujen kunnostusten lisäksi, verrattuna alkuperäiseen, rajoittuvat lähinnä ilmajousituk-seen ja Pekka ”Wizard” Mannermaan 2007 tekemään pinstripe-koristeluun. Cadillac on yli 6 m pitkä Continental kitin kera ja käytännössä ilmajousituksen asentaminen oli pakollinen toi-menpide, jotta autolla pääsee parkkihallien ja tallien luiskat ilman vaurioita niin pohjan, keulan kuin peränkin osalta. Muutama mobilisti ehkä saattaa karsastaa ilmajousituksen asennusta,

mutta Sannan mielestä autot on tehty ajettaviksi ja niillä pitää päästä sinne mihin nykyautoilakin, joten ilmajousituksella on oikeutuksensa. Ensimmäinen versio ilmajousituksesta näki päivävalon jo 2007, mutta siitä tuli liian kova. Lopulta kesällä palautettiin rautajouset eteen ja jätettiin pussit vain taakse; tämä oli hieman harmillista, sillä kantavuuden oli laskettu riittävän ja käytössä oli vain parhaita osia. Aiheeseen kuitenkin palattiin seuraavana talvena ja kesällä 2008 ilmajousitus oli lopulta mieleisen oloisessa konfiguraatiossa. Kuvia katsoessa ei voi muuta todeta kuin, että Sannan 53:n ”Stance” on enemmän auton uudessa matalalla.

Toinen merkittävä ajo-ominaisuuksia parantava seikka on alla olevat Coker Classic Radiaalit, jotka näyttävät lähes rätkirenkailta vaikka ovat teräsvyöt (kuvissa). Päätös luopua rätkirenkaista syntyi kun ajaessa esim. Pohjolan katua Helsingissä Cadillac tuntui kulkevan poikkain (kadulla raitiovaunukiskot). Tien päällä pimeinä yön tunteina ei Cadillaciin välttämättä halua alkaa rengasta vaihtaa ainakaan taakse, sillä takaa pitää irrottaa fenderit, iskarit, ilmajouset jne.

Ehkä tässä kohtaa on hyvä kertoa myös hieman Cadillacin hankintaan liittyneistä haasteista, joita olikin sitten ihan kotitarpeiksi asti. Cadillac siis huudettiin eBay:stä 2005 toukokuun alussa ja huuto uskallettiin tehdä tuon yllämainitun 1953 avo Corvetten huodon sadassa positiivista palautetta (myyjä siis sama). Ruotsalaisen automaahantuojan Pontus Pihlströmin kautta autolle tilattiin vielä tarkastus, jossa autolle tehtiin muutenkin kunnollinen kuntokartoitusraportti. Samalla tutkittiin myös auton paperit -ehkä hieman pikaisesti ja uskoen niiden olevan kunnossa. Alun hyvien filisten jälkeen voisi sanoa, että hankintaprosessi kääntyi puolen vuoden painajaiseksi.

Ensin auton käsiraha ja myöhemmin varsinainen loppusumman maksu katosivat kumpikin vuorollaan USA:n sisäiseen pankkienvälisen rahaliikenteen syövereihin, mutta molemmat rahaerät palautuivat takaisin Suomeen viikon seikkailun jälkeen. Myyjä alkoi jo hermostua väittäen, ettei rahoja ole edes yritetty maksaa, vaikka hän oli saanut suorituksista Suomesta kuitit. Onneksi Suomen päästä löytyi S***o-pankista

ystävällinen ulkomaan maksuliikennettä hoitava henkilö, joka otti ongelman sydämenasiakseen ja selvitti missä vika oli. Lopulta ja kävi ilmi, että myyjältä saatu IBAN koodi oli virheellinen. Aikanaan maksu saatiin perille, mutta myyjä lähti ilmoittamatta 10 päivän Karibian risteilylle. Myyjän lopulta palattua hänelle ei sopinut mikään ehdotettu auton noutoajankohta, mutta Anne Casagrande Amer Tradingista sai lopulta sitkeällä soittelulla sovittua asian kuntoon.

Amer Tradingin Marco Casagrande hoiti lopulta Cadillacille kuljetuksen Pennsylvanian Newcastlsta Floridaan (2500 tkm per sivu) ja lopun piti sujua kuin elokuvissa. Laivauspapereita valmistellessa Amer Tradingilla kuitenkin huomattiin, että puhuksen rekisteriotteessa onkin alkuperäisen omistajan nimi, eikä myyjän kuten kauppakirjassa, joten autoa ei saa ulos USA:sta. Mikä kummallisinta, tätä seikkaa ei oltu huomattu auton papereiden tarkastuksessa, joka sentään ostettiin notaarilta palveluna. Tässä vaiheessa myyjän mielenkiinto paperien päivittämiseen lopahti täysin, mutta pieni suostuttelu oikeusprosessiin vedoten lopulta auttoi. Seurauksena viiveestä paperitöiden osalta oli kuitenkin se, että laivaus myöhästyi yhdellä päivällä Amer Trading sulkiessa ovensa kuukauden loman ajaksi. Cadillac jäi ulkosalle vartioituun terminaaliin Floridaan odottamaan laivausta hurrikaani Katriinan tehdessä tuloaan...

Lopulta 21. syyskuuta 2005 kivuliaan prosessin jälkeen auto oli noudettavissa Helsingin rahtisatamassa. Myös sataman paperisulkeista selvittiin hengissä ja Sannaa odotti melko alakuloinen näky satamassa hiekkaisena ja kuraaisena seisottuaan viikkoja Floridan myrskyjen armoilla ulkosalla. Cadillac oli myös sisältä hienon hiekan peitossa! Pääasia oli kuitenkin, että lopulta Cadillac saapui kotimaan kamaralle hermoja raastavan puolivuotisen autonosto- ja kuljetus-sekoilun jälkeen. Verenpainetesti oli lopulta päättynyt ja auto vihdoin Suomessa!

Ajamalla kotiin? Cadillacin akulle annettiin pitkään apuvirtaa ja lopulta se lähti tulille. Kone kävi kuitenkin erittäin huonosti, mutta lopulta 5 minuuttia ennen sataman porttien sulkeutumista Cadillacilla ajettiin portista ulos omin voimin ja vieläpä kotiin asti.

Nyt kun Cadillac oli lopulta maassa, oli aika tutkia mitä sen mukana oli saapunut ja mitä ei. Mukava yllätys oli peräti kolmen Parade Bootin (suoja rätin päälle sen ollessa alhaalla) saapuminen auton mukana. Värit olivat musta, vihreä ja sininen. Epämukava yllätys oli se, että alkuperäinen ”bat wing”-ilmanpuhdistin, sekä toinen setti pinnakapseleita olivat hävinneet matkan aikana omille teilleen. Kaverin Oldsmobilestä löytyi onneksi lopulta samanlainen Bat-Wing ilmanpuhdistin Cadillaciin.

Yksi erikoisimpia ”ajomuiistoja” Cadillacin alkuvaiheista Suomessa oli Helsingin Vuosaaren CCOF Kesäpäiville meno. Pysähdys ostoksille Itäkeskukseen ja kun piti lähteä uudestaan liikkeelle, niin startista kuuluu vain ”klik, klik, klik”, mutta startti ei pyöri... Siinä sitten vilkutteltiin muille klubilaisille heidän ajellessaan parkkipaikan ohitse kohti juhlapaikkaa. Lasse Lehtiseltä saatiin myöhemmin ystävällisesti lainaan ’53 startti. Lassen starttia tutkiessa selvisi, että autossa oli ollut väärän vuosimallin startti eli bendix-laitteen ratas ja vauhtipyörät hampaat hieman eri profiileilla ja pääsivät ikään kuin lukittumaan yhteen.

Sannan 53:n on tuttu näky tapahtumissa kuten Forssa Pick-Nick, Do-Dads, Ruotsissa Hot Rod Reunion jne. Cadillac oli myös nähtävillä vuoden 2008 American Car Show’ssa. Cadillac on tehty ajettavaksi joten pieniä parannuksia tehdään edelleen, kuten hydrauliiikan peruskunnostusta katon, ikkunoiden, penkkien yms. toiminnan parantamista. Viime ajokaudella huomattiin laatikossa jotain pientä häikkää eli se ei aina vaihtanut hallitusti pienemmälle hitaassa ajossa. Nopeuden tunnistimessa on todennäköisesti jotain ongelmaa, joten Hydramatic tullaan huoltamaan.

Näistä pikkuhaasteista huolimatta Sanna kertoo Cadillacin olevan erittäin huoleton matkakumppani ja parhaat matkafilikset syntyvät kun kauniina kesäpäivänä taitetaan matkaa katto auki ja kuunnellaan lintujen laulua. Sanna painottaa vielä, että tämä Cadillac on hankittu koko eliniäksi, eikä ostoaikatuksissa suotta kannata lähestyä. Sannan miehellä Jarkolla on myös samankaltainen herätys näiden 50-luvun alkupuolen Cadillacien kanssa joten hyvään kotiin on Herra Flahertyn silmäterä pesänsä tehnyt.

Lehojoet totesivat 15 vuotta haaveiltuaan tuollaisesta avosta, että lopulta sellaisen löytyminen on melkoinen täyttymys edelleen tänä päivänä. Sanna sanoi, että matka oli melkein liian pitkä HD-Centerin pihalta 90-luvun alusta siihen, että oma Cadillac oli vihdoin pihassa. Monta vuotta tuon Hernesaaren episodin jälkeen Sannan lompakossa kulki mukana myynti-ilmoitus Suomalaisesta ’53 avosta, hintaa autolla tuolloin vuonna 1992 aikanaan huimat 150t markkaa. Tuolla 150t markkallahan sai niihin aikoihin vielä 2–3 huonetta helsinkiläisestä lähiöstä, joten silloin osto oli haudattava. Cadillac-haave oli kuitenkin jatkuvasti mielessä ja odotti vain sopivaa elämäntilannetta voidakseen toteutua.

No lopulta ympyrä sulkeutui ja alla on Cadillac-nautintoa vuosikymmeniksi!

SPIDERPRODUCT

Tuotanto ja palveluyhtiö Spiderproduct tarjoaa markkinointiviestinnän ammattilaisille tapahtumamarkkinoinnin työkaluja.

Spiderproductin tuottamat tuotteet ja palvelut perustuvat vahvaan ammattitaitoon yli 15 vuoden kokemuksesta tapahtumamarkkinoinnin parissa. Spiderproduct tarjoamaan tuotevalikoimaan kuuluu mm. Ilmatäytteiset 3D elementit (myös Helium), Spider, Mastertent telttatuotteet, tarratuotteet asennuksineen, promootio/menekinedistämistuotteet, banderollit, surffiliput, suurkuvatuosteet, perustulosteet ja niiden jälkikäsittelyt.

Sijaitsemme Espoossa, Juvan teollisuusalueella ja kauttamme saat laajan valikoiman tuotteitamme palveluineen ilman välikäsiä, suoraan maahantuojalta.

SPIDERPRODUCT OY
valmistus - maahantuonti - myynti - markkinointi
gsm 0400 675 977,
email: info@spiderproduct.fi
Juvanteollisuuskatu 12, 02920 ESPOO

LOUNAI-SUOMEN
KUIVAJÄÄ
PUHDISTUS

0400 227 691

Soita tai tutustu ➔ **Ispuhdistus.fi**

Flemari 26–28, Kallio, Helsinki

www.soulkitchen.fi

PARTTIPUTKI OY

• **LVI-TYÖT**
• **ÖLIYNPOLTIN-**
HUOLTO-
JA ASENNUSLIIKE

PUHELIN 0400 401 612

VÄINÄMÖISENKATU 9
00100 HELSINKI

Lumeton hiihtoloma Amerikan tyyliin

Lähdimme tyttäremi Vivekan kanssa viikolla kahdeksan tänä vuonna viettämään lumetonta hiihtolomaa Losiin ja Hollywoodiin. Pitkät lennotkaan eivät meitä kypsyttäneet kun pääsimme kylmästä lumisesta Suomesta pois. Frank Correntesta juttua on paljon ollut aikaisemminkin lehdessämme, mutta onhan hän maailmankuulu cadillac diileri.

Pari päivän oileilin jälkeen otimme kohteeksemme Frankin "uuden" liikkeen joka sijaitsi Van Nuys Boulevardilla. Mesta ei siis ole enää Sunset Boulevardilla niinkuin muutamia vuosia sitten, jossa se oli ollut yli kaksikymmentä vuotta. Frankin mukaan kaupunki "häät" hänet sieltä pois nostamalla tontti-vuokria sekä vaatimalla isoja investointeja vaativia julkisivukorjaus toimenpiteitä. Asiasta tarkemmin skannatussa liitteessä. Löysimme GPS:n kanssa tonteille heittämällä ja pihalla päästiin heti ihmettelmään autiota pihaa sekä toimistorakennusta.

Aikamme siinä ihmetellessä näin Frankin karräävän laatikoita, menin juttusille, kerron mistä ollaan ja mitä haluamme ja hän heti ystävälliseen tapaan lupasi meille hetken arvokkaasta ajastaan. Ihmettelin mitä tapahtuu kun karräilet kamoja pois, hän vastasi - we are moving.

Hetken hiljaisuus ja leveän hymyn kanssa - BACK TO HOLLYWOOD. Hän oli kyllästynyt kyseiseen alueeseen sekä liikkettensä ympäröiviin korjaamoihin, jotka olivat Frankin mielestä sotkuisia ulkoapäin.

Frank piti hyvin tärkeänä sitä, jos juttu tulee lehteen, että siinä on maininta Frank Corrente goes back to Hollywood. Hänellä ei ollut vielä tiedossa uutta osoitetta Hollywoodissa, eivät olleet vahvistaneet uutta vuokrasopimusta.

Kirjoittaja poseeramassa Frank Correnten kanssa Losin aurinkoisessa keväässä

Komea Cadillac 1950 Convertible Frankin pihassa

Tässä myös pari kuvaa Ronald Reagan museosta, joka oli juuri avattu 7 helmikuuta

Viveka ja Frank poseeraamassa

Samaisella reissulla, eräänä kauniina päivänä näimme Beverly Hillsissä aidatulla alueella aarteita, joissa luki RENT ME. Kahden sekunnin pika palaverin jälkeen menimme Vivekan kanssa omistajan juttusille ja kysyimme '59 päivävuokraa. Monien laskennallisten vaiheiden jälkeen hän sai meille vuorahinnaksi kuuden tunnin vuokrasta 1200 dollaria, sisältäen kaikki vakuutukset. Tässäkään ei montaa sekuntia mennyt, kun huomasimme lähtevämme leuka pitkänä pois aiemmin vuokraamamme Fordilla. Jostain kumman syystä en ollut valmis maksamaan pyydettyä summaa, olen siis persaukinen! Vuokraamo sijaitsikin Beverly Hillsissä, jossa tuommoiset summat ovat lähinnä pähkinöitä.

Terveisiä Jyskästä!

Auto ei ole vielä ollut Suomen rekisterissä, vaikka onkin ollut kohta neljännesvuosisadan Suomesa. Se oli edellisellä omistajalla 7 vuotta, jonka aikana hän teki täydellisen moottoriremontin, kunnosti vaihdelaatikon, runko oli lasikuulapuhallettu ja maalattu. Sähkö, mittaristo, lamput ja sähköhydrauliikkakin oli hänen toimestaan jo kunnostettu. Itse olen hionut auton korin pellille, ja suorittanut alustavat pohjatyöt hiontaväreineen.

Tämän jälkeen Cadillac-harrastaja Jorma Tuppurainen Petäjävedeltä viimeisteli pohjat, ruiskutti mustan koevärin ja maalasi auton korin alosan metallihohtovihtreäksi, sekä katon valkoiseksi kesällä 2010. Itse olen hoitanut luukkujen purkamiset ja kasaamiset ennen maalausoperaatioita, maalannut ovet, konepellin, takaluukun, moottorin sisäpuolen, sekä oviaukot.

Auto on nyt ajokuntoinen ja ajoinkin sen Petäjävedeltä maalauksesta Jyväskylään, eli noin 40 km. Sillä on siis jo Suomen teitä päästely hyvässä hengessä vailla murheita.

Tällä hetkellä työn alla on auton sisustus, jonka aion tehdä kokonaan itse. Kromiosia pitää myös jonkin verran kunnostaa ja pintakäsittellä uudeksi. Aika kärjessä hankintalistalla ovat myös uudet valkosivut. Pisteosia ja muita on tullut etsittyä aktiivisesti eBay:stä ja vastaavia kanavia käyttäen. eBay:stä löytyi esimerkiksi puuttuvat fenderit.

Auto on tarkoitus rekisteröidä suoraan museoajoneuvoksi. Hieno juttu tässä autossa on se, ettei sitä ole hitsattu mistään vaan kori on ollut alkuaankin täysin terve.

Auton valmistusmäärä on noin 18 600 kappaletta tämän auton ollessa numero 15264. Moottorina toimii 331 cid, eli 5.4L V8, jonka perässä on luonnollisesti Hydramatic-automaatti. Sähkö on vielä näissä 51 mallisissa 6-voltitset. Pituutta autolla 571cm ja painoa noin 2 000 kg.

Tässä jutussa on vain muuta kuva, sillä projektista löytyy Cadillac Newsin lukijoille ja vierailijoille reilut 100 kuvaa lisää Cadillac Clubin nettisivujen projektit osioissa.

Lisä kuvat löytyvät täältä:
www.cadillacclub.fi/GALLERIA/Projektikuvia/

Lounais-Suomen Kuivajääpuhdistus tekee sen ”pintaa vahingoittamatta!”

Teksti ja kuvat: Sami Heteaho

Cadillac Club of Finlandin ja Lounais-Suomen Kuivajääpuhdistuksen intressit kohtasivat Joulun 2010 aikoihin, jolloin päätettiin lähteä hakemaan pitkäkestoista yhteistyökuviota. Toisin sanoen Cadillac Club tuo lisää näkyvyyttä yrittäjä Lasse Sinkkosen liiketoiminnalle. Lasse taas kasvattaa klubilaisten ymmärrystä erilaisista puhdistusmenetelmistä, sekä tarjoaa klubilaisille kilpailukykyiset kokonaisratkaisut kohteiden puhdistukseen liittyen, mitä tahansa ne sitten ovatkaan.

Hieman taustaa alkuun itse yrityksestä, eli Lasse teki pitkän, noin 30-vuotisen päivätyön teollisuudessa saman työnantaja palveluksessa ja alkoi muutama vuosi sitten katsella ympärilleen, että olisiko aika kuitenkin vielä luoda ns. toinen ura vaikka sitten yrittäjänä.

Suunnitelmat vakavoituivat 2007 Tampereen Korjaamomessuilta saatujen kuivajääpuhdistusmenetelmien esittelymateriaaleihin tutustumisen jälkeen. Tätähän voisi tehdä vaikka yrittäjänä, Lasse tuumasi ja eikä mennyt kuin puoli vuotta tästä kipinästä siihen, kun yritys oli perustettu alkuvuonna 2008, alkuinvestoinnit laitekantaan tehty ja tarvittavien kiinteistöjen rakentaminen alkanut. Toiminta aloitettiin kuivajääpuhalluksella alkuun vain Lassen omin voimin, viikon päästä palkattiin lisävoimia. Puolen vuoden kuluttua investoitiin soodapuhallukseen ja höyrypuhdistukseen.

Pääasiallisina asiakkaina ovat teollisuus-koneiden ja -laitteiden puhdistuksessa, sekä yritykset ja yksityishenkilöt ajoneuvojen yms. puhdistuskäsittelyissä. Teollisuuden osalta pyritään olemaan äärettömän joustavia ja samalla sovittamaan omista tiloissa tehtävät työt myös niin, että asiakas voi tyypillisesti noutaa materiaalin autoista erilaisiin pisteisiin muutamassa päivässä työn aloituksesta. Teolliset ja muut asiakkaat ovat pääosin noin 200 km säteellä toimipaikasta Loimaalta, mutta satunnaisesti kauempanakin.

Lasse kertoi, että paras on aina keskustella puhallettavan kohteen vaatimukset yhdessä läpi erityisesti erikoisempien puhdistuskohteiden osalta, joihin on kehitelty paljon omaa osaamista ja erilaisia puhdistusmenetelmiä.

sia osa-alueita itse asiassa löytyy myös kaikista ajoneuvoista. Kuivajääpuhdistuksen osalta on huomattu, että mielikuvitus on ollut se monesti se rajoittavampi tekijä kuin menetelmä itse.

Kuivajäää tuotetaan teollisuuden prosesseista vapautuvasta hiilidioksidista, eikä siihen lisätä mitään lisäaineita, toisin sanoen prosessissa vapautuvat päästöt ovat osa raskaan teollisuuden päästöjä, eikä tämän prosessin erityisesti. Kuivajääpuhdistuksen jälkeen käsitellyn materiaalin pintaa tarvitsee suojauksen, joka on aina riippuvainen käsiteltävästä kohteesta. Ainoa ympäristöä kuormittava prosessin vaihe on siis polttomootorikäyttöisen voimakkaan kompressorin päästöt.

Soodapuhallus:

Menetelmä muistuttaa hiekkapuhallusta, mutta on sitä huomattavasti kehittyneempi, sillä se ei hio ja muuta työstettävän materiaalin muotoa. Puhallusjätettäkin syntyy vain 1/6 osa hiekkapuhallukseen verrattuna. Soodapuhallusmenetelmän tehokkuus perustuu siihen, että paineil-malla puhalletaan soodakiteitä erittäin suurella nopeudella työstettävään kohteeseen. Prosessi on seuraavan kaltainen

1) Hyvin pienet soodakiteet tunkeutuvat poistettavaan/puhdistettavaan ainekseen.

2) Tunkeuduttuaan materiaaliin soodakiteet räjähtävät törmäyksen voimasta materiaaliassa.

3) Soodakiteiden räjähdykset rapauttaa poistettavan aineksen ja irrottaa sen.

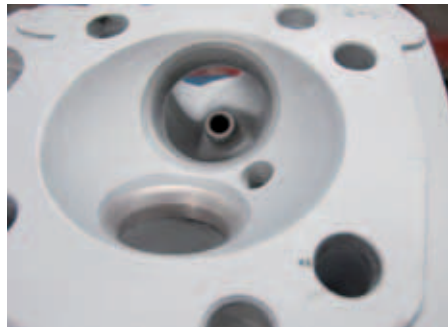
4) Jäljelle jää puhdas emäksinen pinta.

Maalipinnat on helppo puhdistaa soodalla paljaalle pellille asti. Ohuinkaan pelti ei veny ja Lasse kertoi, että menetelmällä voi puhalttaa vaikka tekstit pois tyhjästä juomatölkistä itse tölkkiä vahingoittamatta. Tyypillisiä käyttökohteita soodapuhallukselle ovat alumiini, teräs, lasikuitu, muovi, kumi, ruostumaton teräs, puupinnat jne. Lähes mikä tahansa materiaali tässäkin menetelmässä ja rajoitteet tulevat pääosin pölyn ja puhallusjätteen kautta.

Tiettyjen kiiltojen ja sävyjen tuottaminen esim. alumiinipinnalle voidaan toteuttaa käyttäen vesi-soodaseosta jolloin myöskään pölyämistä ei siinä määrin ilmene kuin kuivana puhallettaessa. Puhalluksessa käytettävä natriumbikarbonaatti (eli ruokasooda) on turvallinen sekä ympäristölle ja ihmisille.

Soodakäsittelystä jää jäljelle melkoisesti työstettävästä kohteesta irtoavaa soodan-skaista jätettä, eikä menetelmään näin ollen voi käyttää kaikkein herkimmissä kohteissa. Soodapuhalluksessa yksi todella hieno piirre on se, että esimerkiksi puhallettaessa auton kori peltikirkkaaksi, jättää sooda suojaavan pinnan, jota ei tarvitse heti käsitellä. Kori voi olla ulkona vaikka viikon ilman että se alkaa ruostua. Edellä mainittu on merkittävä etu monessa projektissa kun tallitila käy vähiin.

Tarkastelimme ensin pienempien osien työnjälkeä, josta hyvänä esimerkkinä kuvassa oleva Harley'n sylinterinkansi. Lassella oli juuri työn alla myös Corvette, jonka lasikuituisesta korista tuli suorastaan mykistävän puhdas soodapuhalluksella. Lähempi tarkastelu osoitti,

että auton voi todellakin puhalttaa purkamatta siitä ikkunoita ja muita osia, eikä herkän lasikuitupinnan rispaantumista tarvitse pelätä. Oli mielenkiintoista myös seurata miten eri materiaalit reagoivat soodapuhallukseen, kuten korin lasikuitu ja Corvetten keulaosat kumit. Tuloksena oli erittäin hieno puhdistustyön jälki kauttaaltaan. Corvette Clubilaisille ja FinnShark-foorumille terveisä myös ja lisää kuvia tulossa nähtäville.

Soodapuhallusta verrataan usein hiekkapuhallukseen. Mitkä ovat sitten lopulta ne keskeiset erot? Lienee helpointa selittää suurin ero hiekkapuhallukseen tuon yrityksen Iskulauseen kautta eli ”pintaa vahingoittamatta”. Toisin sanoen hiekkapuhallus aiheuttaa puhallettavassa materiaaliassa aina muutoksia ja hiekkaa on hyvin vaikea saada pois esim. auton korirakenteista, kun taas rakenteisiin tunkeutuva sooda puolestaan suojaa autoa. Esimerkiksi kaasuttamista sooda on helppo poistaa vedellä huuhtelemalla. Toisena esimerkkinä hiekkapuhalluksen rajoitteista voisi mainita ajoneuvojen alustamassoja poistoon liittyvät haasteet, sillä prosessi tuottaa lämpöä ja alkaa vain rullata alustamassaa, mutta soodapuhalluksessa sooda törmää mas-

saan, jolloin kiteiden räjähtäessä massassa, rapauttaen ja irrottaen sen. Esimerkiksi Suomessa ruiskutetut ”mustat” alustamassat ovat helppoja tapauksia, mutta jotkin autotehtaiden vaaleat kumimaiset PVC-pohjaiset massat läh-tevä erittäin hitaasti ja siksi suositellaankin alkuvalmistelua (lämpö/kuumailma/lasta) ennen soodapuhallusta. Autovalmistajatkään eivät ole ratkoneet PVC-pohjaisten massojen ongelmaa ja samalla käsipeilillä toimivat.

Höyrypuhdistus:

Menetelmistä on näistä kolmesta se perinteisin. Cadillac harrastajille hyviä kohteita ovat esimerkiksi autojen matot, penkit ja muut sisustuksen osat. Kuivahöyrymenetelmällä (150 bar, + 200 C-astetta) saadaan kohteet puhdistettua erittäin hygieenisesti. Lika, rasva ja muuta epäpuhtaudet saadaan höyrytettyä irti ja imettyä pois yhdellä kertaa samalla koneella. Höyrypuhdistus tapahtuu täysin ilman kemikaaleja.

Lounais-Suomen Kuivajääpuhdistuksen kalusto on kattava eli kalustosta löytyy kaksipilarinosturi (3000 kg), saksinosturi (nostoteho 2700 kg) soodapuhallushallissa, joten myös

alustojen puhallukset onnistuvat kivuttomasti. Löytyy myös trukki, trailerit, vaunu esimerkiksi pelkille raakakoreille jne. joten lähes kaikenmuotoiset ja kokoiset esineet saadaan hoidettua.

Yrityksen koko tarjonta tarkempine menetelmäkuvausnein ja videonäytteen, unohtamatta kalustoa, löytyy täältä www.lspuhdistus.fi/

Tässä artikkelissa mainitun Corvette'n soodapuhalluksesta, sekä Lounais-Suomen Kuivajääpuhdistuksen kalustosta löydät paljon lisää kuvamateriaalia osoitteesta www.cadillacclub.fi ja sieltä YHTEISTYÖSSÄ osiosta.

Lasse halusi vielä lopuksi korostaa, että ”työn, sekä asiakaspalvelun korkea laatu on heille kunnia-asia ja keskeisenä tekijänä ohjaamassa toimintaa on asiakkaiden kanssa käytävä vuoropuhelu. On hyvin tärkeää, että asiakkaan odotukset ja tehdyn työsuorituksen laatu-taso kohtaavat sille asetettujen tavoitteiden mukaisesti.”

YSKIIKÖ KONE?

Kun kone uuvahtaa, otetaan avuksi Zetor!

Zetor on hulvaton traktoriravintola, jossa haukataan huikopalaa traktorien kupeessa ja pidetään joraten lystiä. Ruokalista tulvii suomalaisia makuja ja apetta saa pilkkuun asti.

Starttaas jo – ja ota suunnaksi Kaivopiha!

RAVINTOLA ZETOR - MANNERHEIMINTIE 3-5 - KAIVOPIHA - HELSINKI - ZETOR.NET

Vamos amigos y señoritas!

Maista esim.

QUESADILLAS

 14,90 15,90

Vehnätortillojen sisällä cheddar-kastiketta, jalapenoa ja juustoa, lisäksi salaattia, maissi-papusalsaa, punasipulia, chili con carnea ja ranskankermaa.

chicos.fi

America on a plate

ESPOO: Iso Omena • Olari • Sello • Tapiola
HELSINKI: Arabia • Bulevardi • Forum
Itäkeskus • Kallio • Töölö • Viikki • Vuosaari
VANTAA: Jumbo • Myyrmäki • Tikkurila
TUUSULA: Pysäkkikuja

Cadillac Club of Finland Summer Meet 2011 järjestetään 10.–12.6.

Lomasäkylässä, Säkyläntie 275, Säkylä
Sivovat ilmoittautumiset Ninnille, ninni.fors@gmail.com,
tai p. 050 536 7047. Seuraa klubin foorumilta "tapahtu-
mat" osiosta päivitettyä tilannetta.
Maksusuoritus **30.4. mennessä** klubin tilille
126330-85104, saaja Cadillac Club of Finland ry

**Nyt ei jää bileet
hinnasta kiinni!**
Perhemökki pe-su
yhteensä **200 €**

Makuupaikat neljälle henkilölle, joten sopikaahan porukat
per mökki ennen kuin ilmoittaudutte.
Tämä on siis pakettihinta koko viikonlopulle!

**Muista merkata maksusi viestiosiossa
mitä varasit ja nimet viitekenttään selvästi
+ puhelinnumerosi jos tulee kysyttävää.**
Esim. mökkivuokra 200€ + 33€ x mökkiin
majoittujat = Maksettava kokonaissumma.

Kaikkia mökeissä pienkeittä, tv, kahvikeitin,
sauna, suihku, wc, terassi järvinäköalalla

Hinnat: illallinen lauantaina ja aamiainen sunnuntaina
yhteensä **23 €** /henkilö + tapahtuma-maksu **10 €** /henkilö (yhteensä
33 € /henkilö). **Asuntovaunupaikka** pe-su **40 €**

Lomasäkylä, Säkyläntie 275, 27800 Säkylä, p. 050 324 3718
www.lomasakyla.fi

KERHOTUOTEKAUPPA

Cadillac Club of Finlandin KERHOTUOTTEITA voit ostaa helposti osoiteesta
www.cadillacclub.fi/fi/VERKKOKAUPPA/
tai kerhotuotevastaava Sanna Lehojoelta, e-mail: jarkko.lehojoki@kolumbus.fi

10,-

T-paita uudella kuvalla,
naisille oma mitoitus.
Väri ruskea.

15,-

Sateenvarjo, hopea/tummansini-
nen. Painatus yhdessä lohossa
Cadillac Club of Finland

20,-

T-paita jossa Jussi Alasalmen piirtämät
kolme Cadillacia tekstillä Cadillac
Club of Finland. Viinipunainen musta ja
valkoinen.

4,-

Avaimenperä, metallia.
CCoF-teksti.

5,-

LED-sytytin nahkapussissa, väri
hopea, lasermerkkkaus Cadillac
Club of Finland

45,-

Huppari, jonka selässä Jussi Alasalmen
piirtämät kolme Cadillacia tekstillä
Cadillac Club of Finland.
Musta ja viinipunainen.

Jamis.fi

All pr-items

Hietalahdenkatu 10 00180 Helsinki Finland
+358 50 533 3313 jarmo.saramo@jamis.fi
+358 40 505 7678 jamitheman@hotmail.com
www.jamis.fi

HUULAAKI

TYÖSKENTELEMME KORKEALLA TASOLLA

www.huulaaki.fi

040 483 79 44

Majoituspalvelua komennusmiehille

**Yrityspalvelu
MESTARIT KY**

p. 0400 624 093

Autosi Huoltaa
Autofit – Latokaski
p.020 7459 722
Palvelemme ark. 07.30–17.00
autofit.latokaski@autofit.fi

Jyrki Advertising

Mainonta, mainoslehtiset, asiakaslehdet,
esitteet, logot, lomakkeistot, käyntikortit,
bannerit, nettisivut... – ammattitaidolla!
Ota yhteyttä ja pyydä tarjous!

JYRKI J. HYTTI

Jyrki Advertising
Pisanniitty 4 D 38
02280 ESPOO
puhelin 050 320 7940
jyrki.hytti@gmail.com

**MetroAuto huoltaa
ja palvelee.**

MetroAuto on valmistajan valtuuttama
Cadillacin huolto- ja varaosaliike. Meillä
on vuosikymmenten kokemus Cadillacin
tekniikasta. Palvelemme Cadillac -asiakkaita
ammattitaidolla Espoossa, Helsingissä,
Tampereella ja Turussa.

HUOLLON AJANVARAUS
p. 010 615 1000 arkisin klo 07.00-17.00
tai 24/7 www.metroauto.fi

Huolto avoinna arkisin klo 07.00-18.00.

TERVETULOA!

Cadillac -huoltopisteet:

MetroAuto

ESPOO, Koskelontie 19
HELSINKI, Hernepellonkuja 12
TAMPERE, Taninkatu 3
TURKU, Tierankatu 12

Gringos Locos

**KAUPUNGIN
PARASTA
TEX-MEXIÄ!**

**Tervetuloa
herkuttelemaan!**

Ma-to 16-22 • Pe 16-00 • La 13-00 • Su 13-22
Mannerheimintie 17, Helsinki • puh. 010 4233 230

*Autot
tulee
Amerikasta.*

Irtonumero ovh 7,90 €

ESITTELYT • TEKNIKKAA JA TIETOA • TAPAHTUMAT • HARRIKAT • KISAT • V8-MARKET • TYTTÖKALENTERI

THE FINEST of FINISHING PRODUCTS

AMMATTILAISTUOTTEITA JO VUODESTA 1953

**DIKEAT
AMMATTILAISTUOTTEET**

Presto Oy